

11- NH N Đ NH V BÀI

“Giáo Dân nghe củ n bằng nh a Cha Thi p”

L i Tòa So n Báo Chính Nghĩa: Chúng tôi h n h nh đảng B C TH NG c a ông Đ Văn Hi n. Nhân đ p ông Hi n nêu lên m t s v n đ trong th , chúng tôi xin nói rõ v 2 đ m sau đây:

1. V BU I C U NGUY N: Chi u ngày 29-9-86 có bu i h p riêng gi a Cha Nguy n Đ c Thi p và ông Tr n An Bài t i Milpitas. Cha Thi p cho bi t: chính Cha đ ngh xin phép t ch c bu i c u nguy n lên Tòa Giám M c, trên nguyên t c đã đ c ch p thu n. Ông Bài đ ngh ch n ngày 7-10-86 và xin Cha Thi p liên l c v i Đ c Cha ngay đêm đó đ xin phép. Sáng ngày 30-9-86 lúc 8gi 45. Cha Thi p g i

Ông Bài cho biết Đ c Cha đã đ ý. Ngay sau đó, Ông Bài viết th xác nh n và cho ng i c m tay đ n trao cho Cha Thi p. T i ngày 30-9-86, Ông Bài m i công b cho giáo dân biết. Sáng ngày m ng 1 tháng 10 năm 1986, Ông Ch T ch Tr n Công Thi n đã báo cáo b n c n y v i S Th n Tòa Thánh. Nh ng chỉ u ngày m ng 1 tháng 10, 86 Cha Thi p l i g i cho Ông Bài l i nói r ng: Đ c Cha t m hoãn bu i c u nguy n đ đ t ra các tiêu chu n m i. Do đó, ngày m ng 4 tháng 10, 86 Ông Thi n l i ph i báo cáo l i v i S Th n. Các tài li u n y còn l u tr t i Tòa S an. S dĩ khi tr c chúng tôi không đ c Ông Bài cho công b vì ông nêu ra m t lý l r ng: m t khi ngu i ta đã x u h , mu n ch y quanh thì ta không nên c n đ ng c a h .

2. V b n t ng trình cu i cùng c a Cha Thi p:

Mục dù Tòa Giám Mục đã tuyên bố với ký giả Jack Foley ngày 4-11-86 rằng: “không cần đem xâu a gì đến nơi dung của bạn để trình bày cùng của Cha Thiệp”. Nhưng mới đây Tòa Giám Mục cho công bố bản trình 3 trang để lý do cho một cuộc hòa đàm. Qua sự kiện này, công luận rút ra các nhận xét sau đây:

□ - Việc làm của Cha Thiệp chúng có giá trị gì với Tòa Giám Mục, chỉ là để tuyên truyền một chút.

□ - Chính sách bất nhứt của Tòa Giám Mục.

□ - Chuyển đi thăm đô Washington của Phái Đoàn Địch dân giáo dân tại San Jose thật sự có ý nghĩa với Địch Cha Du Maine.

□ - Lúc nào giáo dân cũng chúng thật chí để giúp Tòa Giám Mục giữ quy tắc không ho.

□ - Nếu Địch Cha tho mãn nguy hiểm của giáo dân, nên làm để tranh sự thật. Nếu Tòa Giám Mục tìm mưu để đáp trả nên làm

này, thì ch c . . . còn lâu m!

Kính g i: Cha Nguyễn Đ c Thi p

P.O. Box 836

Carthage, Missouri 64836

Ngày 24/11/86

Th a Cha,

1. Tr c đây m t tháng, sau khi đ c bài “Giáo dân nghe cu n bằng nh a Cha Thi p” đăng trong TÍN H U s 3 ngày 25-10-86, con đã đ nh vi t th g i đ n Cha. Nh ng con ng ng l i vì con mu n ch xem Cha có lên ti ng gì không. Đ n nay v n th y Cha im ti ng nên con m i vi t và g i th n y đ n Cha.

Hai tháng trước đây, khi đến tin Đức Khâm Sĩ, do sự yêu cầu của ĐGM Du Maine, bổ nhiệm Cha vào San Jose để làm công việc hoà giải, tìm phương thức chấm dứt tình hình bất an ở đây. Tất cả giáo dân đều vui mừng, dứt ruột hiến hy vọng vào tài ba, đức độ và sự khôn ngoan của Cha. Sau một tháng trời vất vả làm việc ngày đêm cho sự mừng cao cả, Cha đã rời San Jose. Chúng con đang trông chờ kết quả công lao của Cha, thì ngày 25-10-86 trong TÍN HỮU số 3, phe Linh Mục Đợi chờ cho đăng bài : “Giáo dân nghe cuốn băng nhĩa Cha Thiệp.” Con ruột sung sướng. Con không tin đức mẹ t con đang đức nhĩa dòng chĩa đó. Nhĩa ng rĩa con bình tĩnh lĩa và sau vài phút suy luĩa, con không còn thĩa ngạc nhiên nữa. Con nghĩ là Cha đã bĩa lĩa, vì đã quá tin nhĩa ng kĩa không đáng tin và quá dĩa dĩa nói nhĩa ng điĩa u không đáng nói vĩa i nhĩa ng kĩa không đáng nghe. Cha đức ng vĩa i trách con ăn nói bĩa y bĩa . Con xin trình bày sau đây để Cha biĩa tĩa i sao con nói nhĩa vĩa y:

2. Tr c h t con xin phép đ t câu h i:

a. Nh ng ng i trong phe Cha Đ ng có xin phép Cha đ thâu bằng cu c ti p xúc gi a Cha và h không? N u không, thì vi c thu bằng n y là gian đ i và b t h p pháp. Cha có th truy t hành đ ng ma giáo n y tr c pháp lu t.

b. Cha có cho h công b nh ng gì đã nói trong cu c ti p xúc này tr c khi b n t ng trình c a Cha đ c tuyên b không? N u không, thì vi c h ti t l này là gian đ i, là th t tín, là đáng khinh.

c. H đã tuyên b là Cha đã ti p xúc v i h 3 ti ng đ ng h . Nh v y dĩ nhiên cu n bằng nh a cũng lâu 3 ti ng đ ng h . Có bao nhiêu

đi u đã nói trong th i gian này. Nhưng tuy t
nhiên trong bài báo đó (v n v n 2 trang) con
không h th y h trình bày v i Cha ý ki n c a
h liên quan đ n cu c tranh đ u này nh Cha
đã làm đ i v i giáo dân ở Trung Tâm. Con đoán
phe Cha Đ đ ng ch ch n đ a ra nh ng gì có l i
cho h thôi và l đi nh ng gì b t l i cho h .
Ch ng h n nh Cha đã cho Đ i Di n giáo dân
H Đ o bi t gi i pháp đ ngh c a Cha lên
ĐGM Du Maine là:

- Đ ngh Đ c Cha công b ngay vi c ch p
nh n thành l p Giáo X Th Nhân v i các đi u
ki n tiên quy t h p lý . . .

- M t v quy n Chánh X s đ c b nhi m
thay Cha Đ đ ng . . . (CHÍNH NGHĨA s 21,
trang 21) (đ i di n giáo dân ch ti t l nh ng
đi u này sau khi TGM đã cho công b B n
Nh n Đ nh c a Cha)

3. Bây giờ con xin trình bày những những điều những của con, hoàn toàn dựa theo hình thức và nội dung của bài “Giáo dân nghe cuốn băng của Cha Thiệp.” Nếu Cha thấy những những điều những của con không đúng với Cha, thì đó không phải là con muốn như thế những là vì con chỉ dựa theo bài báo đó và tức là bài báo đó đã xuyên tạc ý của Cha.

a. Bài báo đó viết, “Tôi (Cha Thiệp) phải cảm lòng cảm trí làm mà không nên gì nên để nghe. Ngay từ câu đầu tiên tôi chỉ thấy toàn là nói láo, dơ dơ gì hình.”

Thưa Cha, làm sao Cha mà nghe câu đầu tiên mà Cha đã kết luận là giáo dân ở Trung Tâm nói láo và dơ dơ gì hình. Như vậy thì rõ ràng Cha đã có thành kiến chỉ nghe để giáo dân ngay từ đầu rồi. Giáo dân còn trông như gì vào thái

đ vô t c a Cha, m t thái đ ph i có cho m t
ng i trung l p hoà gi i.

b. Bài báo đó vi t ti p, “Trong các ý ki n Cha đ c nghe, th ng có m t lu n đi u gi ng nhau, nh c l i hai nguy n v ng c a cu c tranh ch p, còn h u h t là ph n đ i và nói x u ĐC Du Maine và Cha D ng.”

Th a Cha, Cha tuyên b m c đích c a Cha đ n g p giáo dân là đ tìm hi u s th t và c m nghĩ c a giáo dân. V y thì giáo dân ph i nói nh ng gì h bi t là s th t cho Cha nghe. N u s th t là x u thì làm sao h nói là t t đ c. Con xin nh c l i m t vài ví d , ch ng h n Bà Nguy n Văn Hi nói, chính Cha D ng đã t ng so n th n c danh t cáo Cha T nh đ a cho bà con và chính bà đã c n tr , đã van xin Cha D ng đ ng làm nh v y . . . (CN s 13 trang

2). Ông Hoàng Ngọc Văn là một cố u chi n sĩ Thu Quân Lạc Chi n đã vào sinh ra t bao nhiêu l n, th mà phải s t sùi t i nh c cùng v i BCH vì c ch khinh mi t c a ĐGM. Ông Văn bi t rõ Cha Đ n vì đã nhi u l n sinh ho t v i Cha. Ông k l i câu chuy n đau lòng, khi Cha Đ n t ch i, không gi i t i cho m t bà và Cha Đ n nói, “Hãy tìm Cha T nh mà x ng t i vì tôi không phải là Cha X . . . ” (CN 14, trang 9).

c. Th a Cha, căn c vào đâu mà Cha nói là Bà H i, Ông Văn và nh ng ng i khác nói láo, là đ o đ c gi hinh? N u Cha nghi ng đi u gì, sao Cha không v n h i cho ra l ? Th a Cha, n u bài “Giáo dân nghe cu n băng nh a Cha Thi p.” nói đúng s th t thì con thấy là hành đ ng c a Cha đáng trách. Cha đã thiên v ch ng giáo dân Trung Tâm và nói x u con chiêm sau l ng h . Con chiêm tin t ng Cha là ng i Cha nhân lành và th l tâm tình bu n

t i, đau kh v i Cha. Cha n lòng nào ph n b i
lòng tin c a h !

4. Trong ti u đ “Bu i c u nguy n” c a bài báo này, TÍN H U, trang 4, đăng nh sau:

“Cha Thi p cho bi t theo đ ngh c a ĐC Du Maine, ĐC mu n có m t bu i c u nguy n chung. Cha Thi p nói m i ng i ph i hi u th u t m lòng quý hoá chúng ta c a ĐC dành cho. Bu i c u nguy n đ c t ch c s n m trong nh ng đi m sau đây:

- Ph i do Cha Thi p đ ng ra t ch c.
- Dành cho t t c m i giáo dân VN, không phân bi t phe nhóm.
- Bu i c u nguy n g m đ c kinh, sách Thánh,

những không có Thánh Lữ trong lúc này.

- Đưa điếm s là n i t p trung nh nhà th
chính toà ch ng h n.

Khi Cha Thi p nêu ý kiến trên cho Ông Bài thì ông này t ra r t hoan h đón nh n và đ ngh v i Cha xin t ch c vào ngày 7-10-86. Cha Thi p h a s h i l i ý Đ c Cha. Trong khi đó hai ông Bài và Thi n ph bi n trên báo chí và vi t th v S Th n Toà Thánh báo tin “Ngày c u nguy n”. ĐC có h i l i Cha Thi p chuy n này khi nh n “b n thông cáo” b c th c a ông Thi n, Cha Thi p đã g i đi n tho i cho hai ông Thi n và Bài h i t i sao các ông làm nh v y thì ông Bài tr l i vì vui m ng nên loan tin đi. Cha Thi p nh n đ nh r ng đây “là vi c làm gian d i, nh ng vi c đ đ c ghi b ng gi y tr ng m c đen mà h còn nói sai hu ng chi nh ng l i nói . . .”

Thưa Cha, tại sao Cha lại có thể nhìn nhận về việc ông Bài loan tin này là một việc làm gian dối? Gian dối ở chỗ nào? Chính Đức Cha muốn và đức ngài có một buổi cầu nguyện chung. Ông Bài tỏ ra hoan hỷ đón nhận. Nhưng thực ra ông Bài không phải là người cầu chấp, sẵn sàng đón nhận mọi cách để làm hoà. Một khi Đức ngài và Ông Bài đồng ý đón nhận thì Ông Bài có quyên loan tin chớ. Nếu đức ngài đó là của Cha thì dĩ nhiên Cha phải hỏi lại ý kiến của Đức Cha, nhưng chính Đức Cha đức ngài thì tại sao phải hỏi lại Đức Cha? Tại sao Đức Cha không nghĩ khả năng đi rồi họ sẽ đồng ý? Con nghĩ là phe Cha Đức ngài đã cắt xén, chấp nhận bằng mọi giá nên mọi người nghe nó vô lý như thế. Khi Cha hỏi hai ông Bài và Thiệu “tại sao các ông làm như thế?” thì ông Bài trả lời, “vì vui mừng quá nên loan tin đi”. Một câu trả lời rất thành thực, đức Thiệu chỉ làm hoà, mà sao Cha lại nhìn nhận rằng đây là việc làm gian dối? Có ai hiểu mọi cách lý luận này không? Thật vậy, mọi cách để làm hoà đã qua đi một cách vô lý và lý do, theo con, không phải là tại hai ông Bài,

Thì n. Còn việc phe Cha D#225;ng thâu bằng Cha và bán bằng Cha thì Cha nh#228;n đ#228;nh đây là việc làm nh#228;th#228; nào? Chắc phải gọi là l#228;a d#228;i, quy#228;t m#228;i đ#228;ng.

Vi#228;t đ#228;nh đây, con có linh cảm m#228;t đi#228;u gì không #228;n, vì con biết ông Bài là ng#228;#228;i r#228;t th#228;n tr#228;ng, chín chắn trong các l#228;i tuyên b#228;. Con đích thân tìm đ#228;nh gặp ông Bài và khi con h#228;i v#228; v#228; này, ông Bài ch#228; c#228;#228;i, m#228;t n#228; c#228;#228;i c#228; h#228;u, v#228;a có v#228; mu#228;n c#228;i chính, v#228;a có v#228; khinh b#228;, v#228;a có v#228; mu#228;n che đ#228;u m#228;t đi#228;u gì.

Ph#228;i sau m#228;t th#228;i gian lâu l#228;m, ông Bài v#228;i v#228; m#228;t bu#228;n bu#228;n nói:

- Bu#228;i c#228;u nguy#228;n đó th#228;t s#228; tôi đ#228;nh ngh#228; và

đ c Cha Thi p ch p thu n. Nh ng m t ngày sau đó Đ c Cha đ i ý, g i cho Cha Thi p và khi Cha g i cho tôi, tôi đã ph i c g ng l m m i gi đ c uy tín cho Ngài tr c các giáo dân. Nh ng r i cu i cùng Ngài l i c x v i tôi nh v y.

Nói xong ông Bài đ a cho con m t b n sao lá th c a ông vi t cho Cha đ ngày 30-9-86, trong đó có đo n nh sau:

“Nh đã đ c s ch p thu n c a Cha B Trên trong cu c đi n đàm sáng nay, lúc 8:45, H đ o c a chúng con s đ c đón r c Cha B Trên v ch to bu i c u nguy n bình an vào lúc 6 gi chi u ngày th Ba m ng 7 tháng 10 năm 1986 nh m ngày L Kính Đ c M Mân Côi. Nh ng nét chính c a bu i c u nguy n s g m có: Dâng hoa và L n Chu i Mân Côi, đ c sách Thánh, Phúc Âm, thuy t gi ng và hát kinh Đ c

M, Thánh C Giuse và các Thánh T Đ o VN.”

5. Th a Cha, đ i v i phe ch ng đ i thì Cha quá kh c nghi t, mà đ i v i phe Cha D ng thì Cha quá d dãi.

Khi ti p xúc v i giáo dân phe Cha D ng, con t ng Cha ch c n h i h đ tìm s th t và đ bi t c m t ng c a h nh Cha đã làm đ i v i giáo dân Trung Tâm. Cha ch ph i báo cáo v i B Trên. T i sao Cha báo cáo v i giáo dân Trung Tâm v i phe Cha D ng. Giáo dân Trung Tâm có quy n b c t c v hành đ ng c a Cha.

Khi Cha nói chuy n riêng v i hai ông Bài và

Thị n và Cha lý tình cha con khuyên nh ,
trách móc các ông y nh cha m d y b o con
cái, cái đó là chuyện th ng. Chúng con r t
thông c m. Nh ng Cha đem chuyện riêng đó
nói v i phe Cha D ng thì cái đó là thi u chín
ch n.

6. Thị n chí c a hai ông Bài và Thị n đ k t
thúc cu c tranh ch p đầu th ng này đã đ c
ch ng t trong tiêu đ “Bu i c u nguy n” nói
trên. Th mà có k còn c tình gán cho các ông
y là c ch p, mu n kéo dài cu c tranh ch p đ
m u t l i. Nghe nó mâu thu n nh v y mà
cũng có ng i tin đ c.

N u bài “Giáo dân nghe cu n bắng nh a Cha
Thị p” th t s ph n nh nh ng gì Cha đã nói
v i phe Cha D ng v giáo dân ch ng đ i thì
con ph i nghĩ là nh ng nh n đ nh đó không

đúng đ n, thiên v và vì v y không có giá tr .
Nh ng giáo dân bi t suy nghĩ, dù trong cu c
hay ngoài cu c cũng s nh n th y nh v y.

Th a Cha, danh đ c a Cha đã b t n th ng
vì băng nh a đó và bài báo đó trong Tín H u.
Con mong Cha lên ti ng đ đ a m i s ra ánh
sáng cho m i ng i đ u bi t s th t nh th
nào. Con xin ch u trách nhi m v nh ng l i con
vi t và con mong là Cha cũng đòi nh ng k làm
và bán băng nh a ph i ch u trách nhi m v
hành vi c a h .

7. Nhân ti n đây con xin bày t ý ki n v bài
báo c a Jack Foley đăng trong báo San Jose
Mercury ngày 4-11-1986, trong đó có câu “
Nh ng v có ch c quy n cao c p trong Toà
Giám M c nói là ĐGM Du Maine đã th c s
tuyên b quy t đ nh c a Ngài r i, không c n

đ m x a gì đ n n i dung c a b n t ng trình
cu i cùng c a Cha Nguy n (Thi p)” (Ranking
Diocesan officials say that, regardless of what’s
contained in Nguyen’s final report, Du Maine
has in effect already announced his decision).
Đ c câu n y con th y lòng bu n ngao ngán.
N u ĐGM không c n đ m x a đ n b n t ng
trình c a Cha thì t i sao ĐGM l i xin Đ c Khâm
S yêu c u Cha v San Jose đ tìm cách hoà
gi i? Bao nhiêu công lao th i gi quý báo c a
Cha vô ích sao? Bao nhiêu c mong m t ng
đ i ch h i h p c a C ng Đ ng giáo dân nói
chung và C ng Đ ng VN nói riêng đ u là vô
v ng sao? N u câu nói đó mà đúng thì ch có
ng i nào ngu xu n m i không hi u v t cách
c a ĐGM này.

8. R i đ n m t th i đi m nào đó, cu c tranh
ch p này ph i ch m đ t. Ai cũng mong c có
m t s bình an vĩnh vi n th c s . Nh ng n u
B Trên dùng quy n l c mà ép bu c thì bình an

này ch là m t th bình an gi t o, mong manh.
Lòng ng i u t h n có th bùng n nh ng n
núi phun l a, khó mà c l ng tr c đ c.

Th a Cha, con ch c là Cha bu n lòng khi đ c
th c a con. Con xin l i Cha. Nh ng con th y
c n v ch ra nh ng gì con nghĩ là sai. Con yêu
c u Cha công khai lên ti ng v bài “Giáo dân
nghe cu n băng nh a Cha Thi p” đ v n đ
đ c sáng t và đ giáo dân kh i hi u l m Cha.

Con xin trân tr ng chào Cha
Kính Th

12- BI T TIN AI BÂY GI

Vì xa nên th nh tho ng tôi m i

nh n đ c m y t báo do b n h u
hay h hàng g i cho. M i l n nh n
đ c là c g ng đ c cho b ng h t.
L n n y tôi nh n đ c m t lúc 2 t
TÍN H U 7, 8 và CHÍNH NGHĨA 21,
22. Đ c xong tôi th y hoang mang
nên ghi ra m y hàng sau đây.

1. Tôi đ c b n t ng trình v n t t c a
Cha Thi p đ đng trong TÍN H U 7. Tôi
xin mi n phê bình nh ng gì đã nói
trong b n t ng trình đó vì tôi bi t
đ c là Th Sáu này (5-12), hai Ông
Thi n, Bài s g p Cha Sullivan l n th
hai đ ti p t c c a th o lu n. Giai
đo n th o lu n bao gi cũng t nh .

Không ai nên nói hay làm gì có thể
gây trở ngại cho cuộc sống.

Nhưng tôi muốn đưa ra một vài ý kiến
về những gì đáng lưu ý nói những
đã không nói trong buổi trình
này.

Điểm 2 trong buổi trình về một
cha Thiệp, Cha Thiệp nói là
những người chúng tôi có hai trách
nguyện có thể tóm tắt như sau: (1) Xin
một giáo xứ thân nhân và (2) không
chấp nhận Cha Đẳng. Nhưng buổi
trình này tuy nhiên không hề
đề cập đến trách nhiệm hai.

Bố tôi cũng phải nhìn thấy cái lố
 hổng của bản trình này và tôi
 hỏi tôi sao có sự thiếu sót quan trọng
 đó? Cha Thiệp đã “duyệt xét các văn
 kiện của mình phía và có những cuộc
 gặp gỡ riêng với những người liên hệ
 mặt thiết trong cuộc tranh chấp.” Như
 vậy, Cha đã nghe và để biết bao
 nhiêu điều về Cha Dũng. Cha Thiệp
 phải có mặt nhìn thấy những
 nguy hiểm hai liên quan đến Cha
 Dũng. Vậy thì tôi sao bản trình này
 không để cập đến những nguy hiểm
 hai này? Người nào tóm tắt bản
 trình phải chịu trách nhiệm về
 sự cố gắng này, vì nó gây ra những
 hoang mang bất lợi cho Cha Dũng.
 Chúng tôi nhìn những người nghĩ là

có l Cha Thi p đã đ ngh Cha
Đ ng nên t chúc và đi u đó b t l i
cho l p tr ng c a ĐGM nên b c t
đi.

V th nh nguy n th hai này, hai
Ông Bài và Thi n nói là Cha Thi p đã
ti t l v i các ông là Cha đ ngh v i
ĐGM nên b nhi m m t v quy n
Chánh X . Cha Đ ng s lánh m t
m t th i gian r i s đi gi nhi m v
khác (CN 21, trang 21). Nh ng Tín
H u 8, trang 14 thì l i nói thì l i nói là
theo ĐPV c a h đã ti p xúc v i Cha
Thi p thì Cha Thi p đ ngh v i ĐGM
không thay đ i Cha Đ ng. B I T TIN

AI BÂY GI ?

2. Trong Tín H u s 7, trang 6, cu i bài “News Release” c a Toà Giám M c do Cha Eugene Boyle ph trách, đã vi t là trong m t b c th g i cho hai Ông Bài và Thi n, Cha Sullivan đã nói “. . . Tôi m i các ông h p v i tôi đ b t đ u (công cu c) ti n trình này (I am inviting you to meet with me to begin this process).” L i c a Cha Sullivan rõ r t nh v y mà Tín H u l i đ ăng trong “Tin Gi Chót” ă trang 20 là “nh ng ng i trong phe ch ng đ i đã xin lên g p ĐGM đ bày t l i t l i”. Cũng nên nh c l i là bài “News

Release” của Tòa Giám Mục công
tiếng Anh và được đăng trên trang 6, tức
là phần đầu. Như vậy Tín Hữu phải
biết điều này (Cha Sullivan mời hai
Ông Bà, Thiến) trước khi đăng “Tin
Giọt Chốt” trên trang 20, tức là phần cuối
của tờ báo. Không lẽ những người
trong Tín Hữu không hiểu tiếng Anh
hay sao? Tôi không tin như thế. Như
vậy thì chủ đích của Tín Hữu là gì,
nếu không phải là “mập mủ đánh lừa
con đen”, hy vọng nhiều người không
đọc phần tiếng Anh mà chỉ đọc phần
tiếng Việt rồi chuyện nhau loan tin vớ t
này đi các nơi. Dân chúng tôi mất lòng
nà bả lừa. Quả thật, nhiều người đã
bả lừa; vì sáng Thứ Bảy (29-11) mất
người tôi hỏi hàng của tôi ở Huntington

Beach nói với tôi. “Mọi việc sắp xong rồi vì hai Ông Bà, Thiến đã lên xin lời Đức Cha.” (!?)

Vào dịp này, Chính Nghĩa 21, trang 22 đã viết. Đáp lời mời của LM Tiếng quèn Terrence Sullivan, hai ông Trần An Bài và Trần Công Thiến đã kết hợp với Ngài tại nhà thờ Chính Tòa St. Patrick’s từ 2 giờ đến 5 giờ chiều ngày thứ sáu 21 tháng 11 năm 1986.”

Dựa trên những sự kiện trên, tôi thấy là Chính Nghĩa đã nói đúng sự thật và

Tín H u đã nói sai s th t.

TÔI BI T TÔI PH I TIN AI BÂY GI .

**13- NH N Đ NH V BÀI
'GIÁO DÂN SAN JOSE N I
LO N'**

**C A ÔNG NGUY N CÔNG
MINH, Đ C PHÓNG VIÊN C A
CÔNG GIÁO TH I LU N**

LTS. K t khi cu c bi n đ ng

*San Jose x y ra, Công Đ ng
Công Giáo San Jose b nhi u
i tuyên truy n r tai xuyên t c,
r t có h i cho cu c tranh đ u.
M t trong nh ng tin đ n th t
th t đó là s liên h gi a nhóm
ch tr ng nguy t san Công
Giáo Th i Lu n và cu c n i đ y
c a giáo dân San Jose.*

*Khi cho đăng t i ý ki n c a
ông Đ Văn Hi n đ i đây,
chúng tôi th t t ng đây là m t*

*câu truyện i rớt rớt nhớt cho tin
đến đã nói trên.*

Tôi đã đọc bài ‘Giáo dân San Jose rơi lệ’ của ông Nguyễn Minh, đọc phóng viên Nguyễn Văn Công GIÁO THỜI LUẬN, đăng trong CGTL số 6, tháng 10, 1986. Ngay từ hàng đầu ông Minh đã công nhận là cuộc rơi lệ bấy giờ “nhỏ nhỏ bồng bong”, và ông cố tìm cách lý luận để “soi sáng phần nào

cho và tranh chấp ở đây”. Tôi
phải thú thực là sau khi đọc bài
của ông, tôi không để c “soi
sáng” một chút nào cả. Ngay c
là i, cách lập luận của ông càng
đưa tôi sâu vào trong bóng tâm,
làm cho trí tôi rối lon hơn. Tôi
xin lên lên t trình bày sau đây.

I. Trên c hết, để dễ n để ng cho
cách lập luận (và so sánh) của
ông và và rối lon như hiện nay
ở San Jose, ông đã kể lên một

câu truyện có thật – theo ông -
đã xảy ra 40 năm trước c ả miền
B ảc Việt Nam. Câu chuyện
g ả m có nh ả ng đi ả m chính sau
đây:

1. M ả t cô tông đ ả Nghĩa binh
có m ả i liên h ả v ả i Cha s ả . M ả i
liên h ả này đã đem đ ả n cho cô
“m ả t b ả u tâm s ả ”.
2. Gia đình cô khi ả u n ả i lên
Đ ả c Giám M ả c.
3. Đ ả c Giám M ả c cho đi ả u tra

(cha s là tác gi c a “b u tâm s”).

4. Đ c Giám M c quy t đ nh
thuyền chuy n cha s đi làm
phó x m t n i xa.

5. Đ c Giám M c c m gia đình
cô không đ c nói ra v i ai.

6. Giáo dân không bi t lý do
c a s thuyền chuy n Cha S ,
nên đã b t mẫn và đã nói xúc
ph m đ n Đ c Giám M c.

7. Cha s ph i h t s c năn n
h m i thôi.

Ông Minh nói là “câu chuyện
đã ra không có một sự tình
đúng để chúng ta gán ghép hai
câu chuyện thành một”. Tuy
nhiên, để bài của ông Minh, tôi
thấy ông đã ra những điển tích
và sự truyền chuyện cha sự
trong chuyện và sự truyền
chuyện Cha Tánh có nhiều
điểm đi song song với nhau.
Sau đây, ta để những ý kiến
mà ông Minh đã ra có thể
để các hiểu như là lý do để
sự truyền chuyện Cha Tánh.

1. Tuy Cha Tänh không bä tại tiếng gì vä vä “đàn bà con gái”
Nhäng theo läp luän cäa ông Minh däa theo bài báo cäa Trung Chính trong CHÍNH NGHĨA số 11, trang 5, thì vì Cha Tänh “vô tình cho đăng mäy bài báo có thä hiäu läm nhä phäng häi cho Quäc Gia mà äng hä cäng sän nên phe Cha Đäng läi däng cä häi kät bè đä lên án Cha Tänh, mä đäu chiän däch bäi nhä”.

2. “Phe Cha Đ n g có th vin vào m y bài báo đó đ t cáo v i Đ c Giám M c và đ lên án Cha T nh”.

3. Tuy không th y ông Minh nói là ĐGM có đi u tra v Cha T nh hay không, nh ng theo l p lu n c a ông thì ĐGM có th “nghĩ r ng Cha T nh có l p tr n g đáng nghi ng .”

4. Nên ĐGM “quyết định
thuyên chuyển Cha Tánh ra
khỏi địa phận . . . mời Cha
Tánh đi chỗ khác.”

5. Tuy không thấy chỗ nào ông
Minh nói ĐGM cấm ai nói gì với
ai với Cha Tánh. Nhưng ông
Minh lại viết là Cha Trác nói
rằng “có nhu cầu thì mới kín
không thể nói ra được”. Tại sao
không nói ra được? Hay là
nhưng điều đó có thể liên hệ

đ n ho c Cha T nh, Cha
D ng, Cha Trác, các Cha Vi t
Nam hay ĐGM . . . ?

6. Giáo dân không bi t lý do
c a cu c thuy n Ch
T nh nên cho đó là m t vi c
“b t công”.

7. Ông Minh đ t câu h i “T i
sao Cha T nh tìm đ m i cách

đ ngăn cản giáo dân chúng
đ i ĐGM trong việc b nhiệm
Cha Đ ng?” Đ i v i nh ng
ng i quen biết Cha T nh thì
câu trả l i th t đ dàng và gi n
đ : Vì Cha quý Đ c vâng l i và
yêu chuộng hoà bình. Câu h i
c a Ông Minh xem v có nhi u
n ý.

II. Câu chuyện mà Ông Minh k
ra đ làm ví đ không th áp
đ ng cho trả ng h p này đ c.

Hành động của ĐGM trong câu chuyện cô Tông đ Nghĩa binh là hợp lý; vì tất cả sự việc trong câu chuyện đã thật sự xảy ra. ĐGM đã đi u tra, đã biết sự thực và cha sự n đã phải nhận vai ĐGM là mình là tác giả “bưu tâm sự” của cô Tông đ n, nên Cha đã hết sức nỗ lực giáo dân động lòng ĐGM kéo sự thật ra ánh sáng thì Cha sự b kính mến.

Trong trườ ng h p Cha T nh, ai là ngườ i có th nghi ng Cha thân C ng ch vì “m t bài báo có th hi u l m là có l i cho C ng s n đ ă ng trên báo Liên L c?” Tuy Cha là ch nhi m và trách nhi m chính là Cha, nh ng làm sao Cha luôn luôn ki m soát đ c h t m i bài đ ă ng trên báo? Th h i ông ch nhi m các báo ho c là h i ngay Ông Trườ ng Ti n Đ t, ch nhi m CGTL, xem ông có th ki m soát đ c t t c các bài trong CGTL không? Ch ng h n

nh bài “CHUY N L M C M”
th t là t c tũ đăng trong CGTL
s 1? Không l tôi đ a vào bài
đó mà t r ng ông ch nhi m
Đ t là con ng i thô l , ăn nói
t c tũ, vô nhân cách? Li u có
ai có th đ ng ý v i cách t cáo
c a tôi không? Hay là h s
cho là tôi quá v i vàng, thi u
suy nghĩ, nông n i và ch c là
tôi thù oán gì v i ông Đ t nên
m i có thái đ nh th đ i v i
ông?

Trong các bài tiếng híp
trường của ĐGM và vịc không
cho líp giáo xít thít nhân và
thuyén chuyén Cha Tít nh thì
phít i kít bài ‘TÍT NG LỬ N 1’ của
ông Uyén Ngít và bài ‘CỬ N
PHIM LÍT CH SÍT’ của ông Ngít c
Vũ là hai bài chít chít nít ht.
Nhít ng tuyít nhiên hai bài đó
không hít đít a ra giít thuyít t gì
nghi ngít Cha Tít nh thân Cít ng.

Cha Tít nh là ngít í thít nào,

không ai hiểu rõ Ngài bằng giáo dân. Và theo giáo dân thì Cha Tänh là một Linh Mục nhân đäc, tät lành, không thä nào thân Cäng đäc. Nếu vì một bài báo đó mà phe Cha Đäng täcáo Cha Tänh là thân Cäng nhä ông Minh đã đät giä thuyät thì Cha Đäng và các ngäi theo Cha quä là nông näi, äu trä hoäc có hiäm thù väi Cha Tänh. Thä mà ông Minh läi nói hành đäng đó “chäng có gì đáng trách”! Nếu vì bài báo đó mà ĐGM nghĩ là Cha Tänh thân

Công nên phải chuyển Cha thì
chính hoá ra ĐGM như đó quá
đến như thế sao? Nếu quá thế thì
ĐGM nghĩ là Cha T như thân
Công nên phải chuyển Cha
Cha thì ĐGM phải nói cho Cha
T như biết để Ngài có dịp phân
trình, giải thích. Đức Giám Mục
cũng nên nói cho giáo dân biết
để tránh những tai họa, để
những hiện nay.

Ngày nay, như là M, những

chuyện này thì mà Giáo Hội
còn công bố nữa là chuyện Cha
Tôn (nếu chuyện có thật).
Chắc hẳn ai cũng thấy bị t v
Đức Giáo Hoàng khi n trách và
giải h n quy n của Đức Tông
Giám Mục Hunthausen, Tông
giáo phận Seattle. Các báo Việt
như Trẻ Trẻ, Dân Chúa . . .
các báo M và ngay cả các báo
đo cũng đưa đăng tin này. Các
báo còn kể ra những việc làm
sai trái của Đức Tông Giám
Mục Hunthausen nữa. Ở giáo
phận Monterey, tháng trước

đây, Đ c Giám M c Shubsda cũng “m i” Cha Brunzman, m t Cha Dòng Tên, ra kh i đ a ph n c a Ng i vì ĐGM không ch p nh n nh ng ý ki n có tính cách c p ti n c a Cha. Đ c Giám M c Shubsda đã ra thông báo tuyên b lý do đ giáo dân kh i th c m c. Cha Brunzman, trong Thánh L t giã giáo dân, đã công nh n có s b t đ ng ý ki n gi a Cha và ĐGM Shubsda. Tin này đã đ c đ ả trong các b o đ a ph n ng và c báo đ o c a đ a ph n. Và

còn biết bao nhiêu vấn đề khác nữa mà chúng ta đã nghe Giáo Hội công khai lên tiếng. Vậy thì, tại sao trong vị trí này Cha Trác còn nói là “có nhu cầu đi xuống thắp nến kín không thể nói ra được?” Xin Cha Trác đừng nói thế này ra. Cách nói úp mở như thế này không hợp với tinh thần công giáo hiện nay. Nó gây hoang mang trong giáo dân, gây nhu cầu thi thố hành vi chèn ép không có ích lợi gì cả.

III. Về câu hỏi ông Minh trả đ trả ra: “Tại sao ĐGM không b nhiệm Cha Nguyễn Chính hay Cha Đ Văn Đĩnh hi n là hai Cha phó của Cha Trần? thì ông Minh giải thích rằng: “Xã nay l l i thông th ng của Giáo Hội là b nhiệm một vị xa t i.” Ông Minh đưa ra ví dụ ĐGM Nguyễn Bá Tông t Nam ra Phát Di m, ĐGM Hồ Ngọc C n t Trung ra Bùi Chu v.v. . . Ví dụ này không đ ng v ng. Vì lúc đó các đ a phận Phát Di m, Bùi Chu không có Đ c

Giám M c thì ph i đ a các
Giám M c n i khác đ n. Còn
n u đã có Giám M c Phó s n
đó thì th ng th ng Đ c Giám
M c Phó lên làm Giám M c
Chính. Ví d khi Đ c Cha Tông
v h u thì Đ c Cha Phùng,
đang làm Phó, đ c lên làm
Chính. Khi Thanh Hoá đ c
tách r i ra kh i đ a ph n Phát
Di m đ thành m t đ a ph n
riêng, thì Đ c Cha Hành, đang
làm Phó Ph Phát Di m, đ c b
nhi m làm Đ c Cha c a đ a
ph n Thanh Hoá. Ngay Ph San

Jose này, khi San Jose đợc tách khỏi Tổng giáo phận San Francisco và thành một giáo phận riêng, thì Đợc Giám Mục Du Maine, đang làm Phó, đợc bổ nhiệm làm Giám Mục San Jose. Đợc Giáo Hoàng có cả ĐGM ở nơi khác đợc San Jose đâu. Ví dụ ngay trước mặt mà sao ông Minh không thấy? Hơn nữa, khi đợc hỏi, tại sao không cả Cha Chính hay Cha Đỉnh lên làm cha sở Hộ Đợc, thì Cha Sullivan đã trả lời là vì Cha Đợc đang giữ tiếng Anh hơn hai

Cha kia. L i gi i thích ngay t
c a mi ng c a V Đ i Di n Toà
Giám M c rõ nh ban ngày mà
sao Ông Minh không nh n
th y? T i sao ông còn c m t
công mò m m t Nam ra B c,
t Trung ra B c đ gi i thích
dông dài cho bu n c i!

Lý do tiếng Anh mà Cha
Sullivan đ a ra đ b nhi m
Cha Đ ng ch ng thuy t ph c
đ c ai. Vì th t ra hai Cha

Chính và Đỉnh đầu có kém về
tiếng Anh. Về lý, làm cha sẽ thì
nhiệm vụ chính là làm việc với
giáo dân.

Ông Minh còn nói là, “giáo dân
đâu có thể nghĩ rằng có chấp
nhận Cha Đấng thì sẽ mua
gì ĐGM cũng cho phép thành
lập giáo xứ”. Tại sao Ông Minh
dám chắc như thế? Hay là ông
chỉ từng nghe từng nghe, đoán mò?

IV. Thưa Ông Minh, tôi không
th nào tin vào cách lập luận và
giải thích của ông. Tôi thấy nó
vu v, m h quá. Ông có m t
trí t t ng t t ng m nh quá nó chi
ph i và đ a s lập luận của ông
quá xa th c t . Liệu ông có bi t
r ng ông đang “múc d u đ
vào l a” b ng nh ng lu n đi u
mò m m “n u . . .” “có th . . .”
“có l ” của ông? Ông nói là ông
mu n tìm hi u đ “soi sáng”
cho giáo dân. Nh ng r i ông t
nh n là s tìm hi u của ông “có
th đúng, có th sai” (trang 47,

c t 1). Như thế nghĩa là thế nào? “Soi sáng” mà có thế sai thì soi sáng cái gì? Làm sao chúng tôi có thể tin được cách lập luận của ông? Có lẽ ông thế tình có hẳn chí muốn giúp đỡ cái “mũi bông bong”, nhưng tôi nghĩ việc làm của ông càng làm cho nó rõ thêm, và sự “soi sáng” của ông càng làm cho tình thế tôi thêm hẳn.

14- GÓP Ý VỀ “BÀN

TÊN NG TRÌNH VĂN TỐT CÁ CHA THIẾP”

Tuần trước tôi có dịp đọc
“Tên Trình Văn Tốt
cá Cha Thiếp.” Tôi phải
thú thực là tôi chưa bao giờ
đọc một văn kiện quan
trọng nào mà lại có nhiều
số học và khuyết điểm như
bên trình cá Cha
Thiếp. Tôi xin trình bày sau

đây.

A. MỘT VĂN KIẾN VÔ NGHĨA VÀ LỢI CỐ

Khi Cha Thiệp m đi đến
San Jose, các báo M
cũng như Việt Nam đều
đăng tin là Cha v đây đ

làm “trung gian hoà giải.”
Chính Cha Thiệp cũng t
nh n nh v y. Cha tuyên
b v i báo Dân T c (ĐT s
241, trang 5), “Lúc này tôi
đang làm s m ng trung
gian hoà giải . . .” V y
trung gian hoà giải là gì,
n u không ph i là đ ng
gi a đ giàn x p hai bên.
Nh ng theo “B n T ng
Trình Văn T t c a Cha
Thiệp” ta không th y Cha

đến ng gia mà thầy Cha
hoàn toàn đến ng về phía
ĐGM. Cha làm việc cho
ĐGM và theo ý muốn của
ĐGM.

Việc ĐGM thì chỉ chấp
thuận hai thầy như nguyên
của giáo dân là nguyên
nhân gây ra cuộc tranh
đấu. Thầy như thầy

đi m nêu ra trong b n
t ng trình c a v làm
trung gian hoà gi i v tranh
ch p này l i không có gì
liên quan đ n hai th nh
nguy n này. Vì v y b n
t ng trình này vô nghĩa vì
nó b l c đ .

**B. L I NÓI KHÔNG ĐI ĐÔI
V I VI C LÀM**

Trong thời kỳ Cha Thiệp ở San Jose đã làm công việc trung gian hoà giải, tuấn báo Dân Tộc đã được tiếp xúc với Cha nhiều nhất. Vậy tôi xin trích trong báo Dân Tộc để dẫn chứng.

1. Dân Tộc số 240, trang 4, đã viết, “Ngay khi ta thấy rõ ĐGM Du Maine đã có thiện

chí hoà giải khi Ngài gặp
Đức Khâm Sơn đến thăm
ý kiến và chấp thuận việc
bổ nhiệm Cha Thiệp vào
vai trò trung gian hoà giải.”

Đâu là thiệp chí hoà giải
của ĐGM, khi các Vị Đức
Điễn Tòa Giám Mục tuyên
bố với báo San Jose
Mercury News, số ra ngày

4-11-86 là, “Đ c Giám M c Du Maine đã th c s tuyên b quy t đ nh c a Ngài r i, không c n đ m x a gì đ n n i dung c a b n t t ng trình cu i cùng c a Cha Nguy n (Thi p)”? Câu tuyên b này th t là thô b o, vì nh th ch ng hoá ra b n t t ng trình c a Cha Thi p đ i v i ĐGM ch là t gi y l n hay sao? Nh ng l i bu n c i là bây gi

chính Tòa Giám Mục c l i
công b b n t ng trình
v n t t đó và phe Cha
Đ ng khai thác nó tri t
đ .

Nh th có mâu thuẫn
không?

2. Dân T c s 240, trang 2, viết, “Theo Cha Thi p vì đi u ki n tiên quy t đ gi i quy t v n đ kh ng ho ng là c hai phía đ u ph i có s n thi n chí hoà gi i và bi t t ng nh ng, n u c n.”

ĐGM “t ng nh ng” ch nào? Cha Thi p đã

làm gì để yêu cầu ĐGM

“tâm ng nh tâm ng” Ta chỉ

thực là trong bản tâm ng

trình Cha Thiếp ép buộc

giáo dân chúng để phi

hoàn toàn theo ý ĐGM.

Như thế thì gọi là “tâm ng

nh tâm ng”, là “hoà giải” sao

được?

3. Dân Tộc số 240, trang

2, vì t, “Cha Thi p gi i
thích m t cách th n tr ng
hai ch ‘hoà gi i’ có nghĩa
là làm cho tình hình căng
th ng hi n t i c a hai phía
l ng d u đi ch không ph i
‘hoà gi i’ là ph i v bên
này, lên án phía bên kia.”

Cha Thi p nói th , nh ng
Cha có làm nh th đâu,

Cha lên án, nói xx u giáo dân Trung Tâm (Tín H u s 3). Thay vì làm “l ng đ u tình hình căng th ng” thì Cha đã làm cho tình hình càng thêm căng th ng. Thêm vào đó, Toà Giám Mục i khiêu khích b ng cách c ng i phe Cha Đ ng đi thu ti n nhà th trong các L Chúa Nh t, gây ra xô xát. Toà Giám Mục bi t rõ nh th

những vấn đề tình. Lòng
đau khổ nào? Tiếng
những khổ nào?

4. Dân tộc số 241, trang
5, viết, “Cha Thiệp cho biết
Cha cũng đã gặp mặt số
các Linh Mục Việt Nam tại
San Jose như Cha Th, ,
Cha Chính, Cha Dũng.
Theo Cha Thiệp, ĐGM Du

Maine cũng r t mu n bi t
nguy n v ng th c s c a
C ng đ ng giáo dân VN t i
San Jose . . .” Cha Thi p
nói ti p, “Đ c Cha yêu c u
tôi g p g đ i di n c a t t
c m i khuy nh h ng giáo
dân, càng nhi u càng t t,
r i cho Ngài bi t các con
chiên VN mu n Ngài làm
gì.”

Mục tiêu ĐGM đặt ra cho Cha Thiệp thật rõ ràng và hợp lý. Nhưng tuy nhiên trong bản trình bày, Cha Thiệp không hề đề cập đến những điều này. Tại sao thế? ĐGM và giáo dân muốn biết ý kiến của các Linh Mục Việt Nam và nguyện vọng thực sự của Công chúng giáo dân VN tại San Jose. Tại sao Cha Thiệp không công bố ra?

Những điếm chính yếu,
quan trọng đến thế mà sao
lại có thể thiêu hủy trong
bản tiếng trình đầu tiên? Một
bản tiếng trình như thế
liệu còn giá trị gì không?

C. VĂN ĐỀ CHA ĐÓNG

Còn v n đ Cha D ng thì sao? Vì c b nhi m Cha D ng làm ch chiêm và vì c ĐGM t ch i xét đ n c a các H i Đoàn giáo dân liên h đ n vì c b nhi m Cha D ng và châm ngòi cho s bùng n cụ c tranh đ u. Ch c ch n Cha Thi p đã h i ý ki n giáo dân và các Cha Vi t Nam v Cha D ng. Cha Thi p đã nghe gì và đã đ ngh nh ng gì

đồ hoà giở i v v n đồ này?
T i sao Cha Thi p l i có
th hoàn toàn b qua,
không đ a ra m t ý ki n
nào c v th nh nguy n
th hai này? M t v n đ
then ch t nh v y mà c
tình b qua thì ta ph i t
h i b n t ng trình c a
Cha Thi p có giá tr gì
không?

D. M C ĐÍCH VÀ K T QU

Khi m i đ n San Jose đ thi hành s m nh “cao c”, Cha Thi p đã tuyên b m c đích c a Ngài là làm “trung gian hoà gi i” N u ta đem so sánh m c đích đó v i k t qu c a cu c làm “trung gian hoà gi i” mà

Cha đã đưa ra trong “Bản
tường trình văn tế” của
Cha, thì không ai là không
thấy cái ngỗ ngỗ n và vô lý
của nó, vì nó không ăn
khớp với nhau. Rõ ràng là
“trường đánh xuôi, kèn thổi
ngỗ n c” Thế mà “Bản tường
trình” lại đưa ra công bố một
cách long trọng, đưa ra phe
Cha Đứng tán tụng như là
một thành công rực rỡ.
Thế là một điếu u quái.

Nó s nh c s thông minh
c a b t c ai còn có đư c
m t chút kh năng đ suy
lu n.

E. Kết luận

T t c nh ng đi u tôi đã
vi t trên t nó đã là kết

lu n r i. N u c n nh c l i
thì tôi xin k t lu n là “B N
T NG TRÌNH VĂN T T
C A LINH M C BANABÊ
M. THI P, CMC, V CU C
TRANH Đ U C A GIÁO
DÂN H Đ O VI T NAM
T I SAN JOSE” không có
giá tr gì c . Nó không
x ng đáng v i công vi c
“trung gian hoà gi i” c a
m t v m nh danh là “S
gi Hoà Bình.”

Monterey ngày 8-12-1986

**15- AI LÀ N N NHÂN
C A AI?**

Cu c đ u tranh c a
giáo dân VN t i San
Jose đã b c sang
tháng th sáu. Nó gây
ra nhi u đau th ng và

ch a bi t bao gi m i
k t thúc.

Nhìn l i quăn đ n g đã
qua, nh n xét k càng
l i nh n g bi n c đã
x y ra, ai cũng ng c
nhiên t h i t i sao hai
bên (ĐGM và giáo dân

chúng đi) và n chúng a có
th tìm đ c m t đi m
nào đ ng ý, mà ng c
l i ngày càng xa nhau
đ n n i bây giờ chúng
nh ng ĐGM không cho
phép hai Cha Phó
Chính và Đĩnh đ c
hay làm các phép bí
tích t i H Đ o mà c
các L ti ng VN c các

nhà thơ Mä cũng bä
ĐäGM huä bä .

Täi sao có thä mä träng
näy? Ai là nän nhân
trong thä mä träng näy?
Dĩ nhiên câu trä läi là
(1) giáo dân VN là
nhäng nän nhân trong

th m tr ng này; vì h
đã b t t đo t h t các
quy n l i pháp đ nh
c a h và các nhu c u
tôn giáo c a h cũng
không đ c đáp ng.

(2) ĐGM Du Maine

cũng là n n nhân trong
th m tr ng này; vì Ngài
đã b d lu n trong và
ngoài đ a ph n ch

trách là đã quá công
rèn, công chép tội mà công
không kể gì đến sự
sống đời của giáo dân
VN. Đến đây, ta có thể
đặt thêm một câu hỏi
như sau: Vì sao giáo dân VN
và ĐGM là những nhân
công của ai? Nếu tìm được câu
trả lời cho câu hỏi
này thì có lẽ cũng có

th tìm đ c ph ng
cách giúp cho c hai
bên (đ u là n n nhân)
đ gi i quy t k t thúc
cu c kh ng ho ng này.

Sau đây tôi xin th đ a
ra m t vài ý ki n đ tu
đ c gi bàn lu n.

Tôi xin nhắc lại để d
để phân tích. Cuộc
khủng hoảng này gây
ra là vì ĐGM không
chấp nhận hai th
nguyên mà giáo dân tin
là chính đáng, hợp tình,
hợp lý, hợp pháp. Hai
bên chính yếu đây là
ĐGM và giáo dân
chúng tôi. Nhưng tôi

theo dõi các văn th ,
các tin t c trên báo chí,
thì t khi x y ra cụ c
kh ng ho ng, tôi ch a
h thầy đ i di n giáo
dân có m t c h i nào
đ c tr c ti p h u
chuy n ĐGM, mà luôn
luôn ph i g p g và ti p
xúc v i m t ng i đ i
di n c a ĐGM. Đó là

Cha Sullivan. Và ai cũng thấy là Cha Sullivan đã có sự phục vụ, công việc và hợp tác chặt chẽ của phe Cha Đäng. Ta nhận thấy là ĐGM đã bắt tách rời khỏi giáo dân, sống trong tháp ngà rời hoàn toàn tin cậy vào sự công việc của Cha Sullivan

và phe Cha D n g.

Đ n đây tôi xin t m
ng ng nói v Cha
Sullivan và phe Cha
D n g đ đ a ra m t
vài ví d minh ch ng
r ng nh h ng c a
các ng i thu c h c a

m t v lãnh đ o quan
tr ng nh th nào. Ta
có th nói là s thành
công hay th t b i tu
thu c m t ph n vào tài
năng đ c đ c a nh ng
ng i c v n, tay chân
giúp vi c c a ng i
lãnh đ o.

Trong lữ ch s c kim
c a các qu c gia cũng
nh trong các công vi c
x y ra hàng ngày trong
m i t ch c l n nh đã
ch ng t r ng m t khi
k có quy n bi t dùng
nh ng ng i tài ba,
chính tr c, vì công ích,
dám nói s th t, dám
làm nh ng đi u ph i thì

t ch c đó, qu c gia đó
m i mong phát tri n và
thành công. Ng c l i
n u k có quy n l c
nghe theo nh ng l i
n nh hót, tham quy n
c v , ch nghĩ đ n t
l i mà quên công ích thì
gây ra bi t bao nhiêu
thi t thòi, tai h i cho t
ch c đó, qu c gia đó.

Trong th k 19, n c
VN ta ngang hàng v i
Nh t B n v m i
ph ng di n. Nh ng
Vua Minh Tr Thiên
Hoàng c a Nh t B n là
m t ông vua tài đ c,
nhìn xa trông r ng
mu n tìm m i cách làm
cho Nh t B n canh tân
ti n tri n. Ngài cho

ng ị đi h c m ị n ị,
khi v đi u tr n nh ng
gì m t th y tai nghe
cho Vua. Vua s n sàng
đón nh n r ị cùng tri u
th n g m nh ng ng ị
trung chính tài ba tìm
m ị cách đ xây d ng
m t n ị c Nh t giàu
m nh t ị m c đ đã
đánh b ị đ ị c n ị c

Nga trong chiến tranh Nga-Nhật năm 1905.

Trái lại, chiến tranh của ta cũng
thực sự đó, dựa trên tri thức
Đức, vua quan thì cố
hết, không muốn tìm
biện pháp thay đổi mọi
trong thế giới. Vua thì

b n n nh th n bao
quanh b ng bít không
cho Vua bi t s th t, s
m t quy n i riêng t
c a mình. Nguy n
Tr ng T , Nguy n
Đi u có d p đ c ra
ngo i qu c, ch ng ki n
s vắn minh, ti n tri n
c a n c ng i mà lo
cho ti n đ c a n c

mình. Các ông này
dâng s^ư xin vua thay
đ^o i canh tân các vi^ệ c
trong n^h ^à c đ^o ti^{ên} cho
k^h p v^ị i ng^h ^à i ta. Nh^ư ng
b^à các n^h nh th^à n ch^ê
bai “t^h ^à ng trình” v^ị i vua
là b^à n này “nói láo”, “đi
xa v^ị nhà nói khoác”.
Vì v^ị y, n^h ^à c mình c^ó ^đ
trong tình tr^ạ ng h^à l^à u.

Đ n khi quân Pháp
xâm chiếm, tr c s c
m nh c a quân Pháp,
vua quan, quân dân
mình đành chịu nh
nh c m t n c. H i
r ng trách nhiệm c a
cái c nh m t n c nhà
tan này đ trên đ u ai?
Đĩ nhiên là đ trên đ u
m y v vua “con tr i”

và b n n nh th n c
tình b ng bít không cho
vua bi t s th t đ s a
đ i canh tân trong n c
theo k p v i ng i ta
nh n c Nh t đã làm.

Nhìn i tình tr ng b t
an c a giáo dân mình,
ta có th nói đ c là
Cha Sullivan và phe
Cha D ng cũng đang

làm cái việc tại hội đó
cho ĐGM và giáo dân.
Cha Sullivan dùng phe
Cha Đ... ng, đã b... ng bít
không cho ĐGM nhìn
th... y s... th... t v... giáo
dân. H... đã trình bày sai
l... c v... i ĐGM là phe
ch... ng đ... i ch... có 282
ng... i, càng ngày càng
ít đi. Nh... ng khi Ban

Ch p Hành H Đ o xin
tr ng c u dân ý đ xem
bên nào có đa s thì h
l i l đi và nói quanh là
b phi u không ph i là
cách làm vi c c a Giáo
H i. Ti c m t đi u là
ĐGM l i tin h .

- ĐGM tin h , nên Ngài m i làm l t n phong cho Cha Đ ng, dù ph i dùng chó và c nh sát canh gác c ngoài l n trong nhà th .

- ĐGM tin h , nên Ngài m i ra l nh cho h t ng Cha Đ ng v nh m ch c Trung Tâm đ n hai l n, nh ng đ u b

giáo dân không cho
vào.

- ĐGM tin h , nên Ngài
m i ra l nh “gi i nhi m”
Ban Ch p Hành đ c
toàn giáo dân H Đ o
b u lên.

- ĐGM tin h nên m i
c t c ng i c a phe
Cha Đ ng làm vi c
ph c v trong nhà th

thay nh ng ng i đã
làm t tr c đ n nay,
gây ra xô xát đáng ti c.
- ĐGM tin h nên m i
l y c xoá b các
Thánh L VN đ bu c
giáo dân ph i đi l M
và nh v y gò ép giáo
dân vào x M khi h
ch a s n sàng.

Bao giờ ĐGM mới tinh
ng và nh n th y là
Ngài đang b thu c h
“h ng d n sai l c”?

Theo thói th ng, khi
có m t cu c kh ng
ho ng thì vi c đ u tiên
m t ng i lãnh đ o

phải làm là tìm cách
dẹp tắt ngay cái ngòi đ
làm cho tình hình lữ đ
đẹp ngay, bằng cách sa
thời nhữ đ nhân vật
đều c coi là liên hệ đ
cuộc kh đ ng ho đ ng ho đ c
các nhân vật đó t ý t
ch c. Bà T đ ng Th đ ng
Phi Lu đ t Tân Aquino đã
yêu cầu c n i các c a

bà t ch c đ tr n an
dân chúng. Ông Alain
Devaquet, b tr ng B
Giáo D c Pháp đã t ý
xin t ch c khi các sinh
viên đ i h c bi u tình
ch ng chính sách giáo
d c c a chính ph . Ông
Poindexter, c v n an
ninh cho T ng Th ng
Reagan đã t ch c vì

cu c kh ng ho ng do
v bán khí gi i cho
n c Iran gây ra. V
vi c đ o cũng v y, ta
có nhi u đ p th y, M
M cũng nh VN, khi
m t Cha x không còn
đ c s kính m n c a
giáo dân hay b tại t ing
gì thì ĐGM th ng đ i
Cha đi n i khác. N u

Cha D... ng, nguyên
nhân tr... c ti... p... a cu... c
kh... ng ho... ng này, xin t...
ch... c thì H... Đ... o có
phúc bi... t bao, và đã
tránh đ... c cái c... nh
đau th... ng cho t... t... c...
m... i ng... i. M... t s... hy
sinh nh... c... a Cha là
m... t ân hu... l... n cho
Giáo H... i, và ai cũng s...

biết n Cha. Nhưng tiếng
thay! Chúng như ng Cha
Đúng không t ch c,
lì còn đ c t n phong
vì biết c giá nào, cho
dù là cái giá đ t nh t
mà tiếng tâm và danh
đ c a ĐGM ph i tr , là
dùng chó và c nh sát
c ngoài l n trong nhà
th . Không m t ai (công

giáo hay không công
giáo) khi nghe vậ biậ n
cậ này mà không nghĩ n
ngậ , lậ c đậ u vậ viậ c sai
lậ m vô tiậ n khoáng hậ u
này. Thậ nhậ ng đã hậ t
đâu, các viên chậ c cậ a
Toà Giám Mậ c còn
tuyên bậ vậ i báo San
Jose Mercury News,
ngày 14-11-86 là, “Cho

đ n bây giờ ĐGM Du
Maine vẫn chưa thấy
đu gì tỏ ra là Cha
Đ n ng không thể thi
hành đ c nhiệm vụ
củaامت vẫn chưa “chiên”
(Diocese officials say
that Du Maine has yet
to see anything
indicating that Luu (Cha
Đ n ng) can not

perform his duties as a pastor). Th t là c ch p h t ch nói! S ch ng đ i Cha Đ ng rông rã năm tháng tr i, lúc âm th m, lúc n ào, lúc âm , lúc mãnh li t, vang đ i nh v y mà ĐGM ch a th y sao? S vi c quá hi n nhiên nh v y mà nói là “ch a th y

d u hi u gì” thì có ai
mà hi u n i đ c câu
tuyên b này không?
Đ i v i giáo dân các x
M thì m t Linh M c b
ch ng đ i nh th , dù
ch đ n giúp vi c m c
v cũng còn ph i tránh,
ch đ ng nói chi đ n
làm ch chiêm. T i sao
đ i v i giáo dân VN,

ĐGM l i khinh th ng
chèn ép đ n th ? Tôi
ch còn m t cách đ
c t nghĩa. Đó là vì
ĐGM đã b thu c h
b ng bít và vì th cho
đ n ngày hôm nay Ngài
v n ch a bi t rõ s th t
v cu c ch ng đ i c a
giáo dân, nên Ngài m i
có nh ng hành đ ng

quá sai lầm gây ra tai
hại như hiện nay.

Đäa theo như nä xét
đä cä trình bày ở trên, ta
có thể nhận thấy rằng:
giáo dân là nhân nhân
của ĐGM. ĐGM là nhân
nhân của thuä cä hä

Ngài, t c là Cha Sullivan và phe Cha Đ ng.

Vì v y, bao lâu ĐGM
còn ng trong tháp ngài,
b tách r i kh i giáo
dân, còn tin dùng
nh ng ng i thu c h

này thì cu c kh ng
ho ng còn kéo dài, gây
đau th ng tai h i cho
t t c m i ng i.

Vi t đ n đây tôi đ c
tin trong Chính Nghĩa
s 24 là H Đ o
NVCTTĐ đã quy t

đ nh thành l p m t u
ban liên l c bên c nh
Toà Giám M c. Tôi
th y đó là m t đ ng l i
đúng. Nh ng n u u
ban liên l c không đ c
tr c ti p g p ĐGM mà
v n ph i qua Cha
Sullivan và Cha
Sullivan v n còn dùng
phe Cha Đ ng thì tôi

s□ là tình hình cũng
ch□ ng sáng s□ a h□ n gì.

**16-□ CHA THI□ P S□
CÓ CU□ C H□ P
BÁO?**

A. Tôi khi tôi đứng c
đứng c ‘Bên Tôi ng
Trình Văn Tôi t c a
Cha Bên Trên Nguyễn
Đứng c Thiệp’ v cu c
tranh đứng u c a giáo
dân Việt Nam, San
Jose tôi có rất nhiều
th c m c v công
vi c c a Cha đã

đ c đúc k t l i
trong b n t ng trình
này. Tôi th y nó
ch ng giúp đ gì đ
làm cho tình hình
sáng s a nh m i
ng i đã mong đ i
s m ng “Hoà gi i”
c a Cha. Trái l i nó
còn gây thêm ra

những người
những câu hỏi.

Thế nhưng thì khi có
những người, thì c
mặc hay hoang
mang về mặt vấn đề
gì thì người có trách

nhiệm có mặt cụ c
hợp báo đợ ghi thích
cho dân chúng hiểu
rõ vấn đợ đợ khi
hoang mang. Vì vậy
tôi ao ước có mặt
cụ c hợp báo c
Cha Thiệp đợ Cha
trợ cấp trợ lợ nhợ ng
câu hỏi, ghi đáp

những thành công của
mới này. Tuần báo
Dân Tộc số 251,
trang 3, loan tin là
“Cha Thiệp số trẻ ở
San Jose đã cố gắng
hoà giải nên chốt và
có lẽ số có một cuộc
hợp báo”. Tôi vui
mừng, và tôi tin là

biết bao nhiêu người khác cũng vui mừng như tôi, vì họ vẫn như mọi người khác mà mình sẽ được Cha Giê-xu đáp. Nhưng rồi Tín Huệ sau 10 ngày tin là Cha không vắng mặt vì lý do bận công việc Nhà Dòng,

vì Cha b h hăm do
(?) và vì ngay c
tr ng h p Cha có
“lên ti ng trong
Thánh L mà không
có i cho h (giáo
dân ch ng đ i), h
cũng s đ ng lên và
phá r i ngay câu
chuy n” Đ c tin này

tôi thút vụng vì tôi
nghĩ bao lâu Cha
Thiếp chạ lên tiếng
giới thích thì thục
mục còn đó và
không mọt ai có th
giới thích thay cho
Cha đợc. Tôi tin là
ai cũng có nh
thục mục cạ riêng

mình, có khi giống nhau, có khi khác nhau.

B. Sau đây là một vài hàng trong sách tiếng thực m c c a tôi.

1. DANH CHÍNH NGÔN THƯ N

Theo tin c a các c
quan có th m quy n
nh Toà Giám M c
San Jose, Toà Khâm
S , các báo chí Vi t

M, các c quan
truy n thông và ngay
c l i tuyên b c a
Cha Thi p, thì công
vi c c a Cha San
Jose là “hoà gi i”
Báo chí M g i Ngài
là ‘Mediator’ d ch
sang tiếng Vi t theo
t đi n Anh – Vi t là

“Ngồi làm trung
gian để đi u đình”

Tên trên xuống ngồi,
ai cũng tin công việc
của Cha ở San Jose
là như thế. Mà không
tin sao được, khi tôi
tuyên bố đó đã phát
xuất từ chính Cha,
ngồi chính y u

trong việc hoà giải
này. Vì thế ai cũng
thấy là Cha có quy n
hành, nh h ng to
tát. Nhưng ng i
trong cuộc ai cũng
hì h p ch đ i l i
tuyên bố của Cha.
Đ c san Đ c tin, ra
ngày 15-11-86, trang

44, vì t “Cha D n g
v a hy v n g v a lo
l n g . . . ” “ . . . Nh n g
ng i tranh đ u cũng
tràn đ y hy v n g . . . ”
Ng i phe Cha
D n g thì th y mình
r t quan tr n g vì
“đ c đ c hân h nh
đàm đ o v i Linh

M c B Trên t nh
Dòng Barnaba
Nguyễn Đ c Thi p
trong 3 tiếng đ ng
h - Khi v s gi
m i đ n đây trong
nh ng ngày đ u . . .”
Th m chí, Đ c Tin
vi t ti p, “K c Bà
C lúc này cũng b n

bạn nghe đi n tho i
và nh n nh ng l i
thăm h i b t đ c dĩ”
(!) Ai cũng tin vào
t m m c quan tr ng
c a công vi c c a
Cha . . . Nh ng r i,
trong báo Dân Chúa
120, trang 17, nhân
bài ph ng v n Cha

Thiệp, Cha đã cõ i
chính là Cha “không
đến San Jose với t
cách mặt “Sợ gi
hoà giõ i” nhõ ít
nhiõ u ngõ õ i lõ m
tõ õ ng”, nhõ ng chõ
đõ õ c mõ i đõ n “đõ tìm
hiõ u võ n đõ và trình
bày nhõ n đõ nh lên

các v□ có th□ m
quy□ n”. Đ□ c m□ y
dòng này, ai cũng
s□ ng s□ t, ng□ n ng□ .
Th□ t nh□ ti□ ng sét
bên tai. Ai cũng l□ m
ch□ không ph□ i ch□
có m□ t s□ ng□ □ i l□ m.
Ai cũng b□ h□ □ ng
d□ n sai l□ c.

Vì đâu có s̄ hī u
l̄ m nghiêm tr̄ ng
này? Khi ĐGM Du
Maine yêu c̄ u Đ̄ c
Khâm S̄ c̄ Cha
Thī p v̄ San Jose
đ̄ giúp đ̄ , thì công
tác l̄ nh mà Cha
nh̄ n đ̄ c ph̄ i rõ
r̄ t ch̄ . T̄ i sao có

s thay đ i đ t ng t
v danh x ng nh
th này? Gi a Toà
Giám M c và Cha
Thi p đã có m t bên
không nói s th t. Vì
v y t t c m i ng i
đã b l m, chính phe
Cha Đ ng, tay chân
c a Toà Giám M c

cũng b m luôn, vì
trong Đ c Tin,
15-11-86 trang 44,
đã vi t . . . “V s gi
có đ y u t c n
thi t: Danh chính, và
cũng b i đó: Ngôn
thu n. Bây gi thì ta
th y là “Danh” đã
không “chính” và vì

v y “Ngôn” (t c b n
t ng trình) đã
không th nào
“thu n” đ c. Th o
nào mà B n T ng
Trình V n T t c a
Cha Thi p có nhi u
khuy t đi m quá.

T 2. T / SAO V N

T T? T / SAO

KHÔNG TOÀN

DI N?

Theo b n thông cáo

“Nh n đ nh v B n

T ng Trình V n T t

cà L.M Nguyễn Đ c
Thi p” do hai ông
Thi n, Bài ký và
đăng trong CN 21,
thì B n T ng Trình
cà Cha Thi p dài
chín trang . Tại sao
ph i tóm tắt? M t
văn ki n liên quan
đ n m t bi n c

quan trọng nhất
của San Jose, phải
đây là công bố toàn
diện. Chính trang chủ
dù 90 trang hay 900
trang hay nhiều hơn
nữa cũng phải công
bố đầy đủ.

Thì ông thì ông khi
mặt vẫn kiên quan
trông, nếu quá dài
thì báo chí thì ông
rút ngắn gọn các
điểm chính để giúp
đọc giả đọc qua cho
biết. Nhưng những
nguyên tử liên hệ mà
biết họ có ai mà

ngiên c u thì h
ph i đ c cung c p
văn b n đ y đ .

Giáo dân mu n bi t
toàn di n B n T n g
Trình, v y Cha Thi p
hay Toà Giám M c
có b n ph n ph i
công b toàn di n
B n T n g Trình

này. Không công bố
toàn diện tin tức là công
nhân có đi u gì b t
l i cho Tòa Giám
M c nên phải ím
nh m đi. Làm nh
th không h p lý.
M i ng i s nh n
th y s l m quy n
c a B Trên và giáo

dân VN phải chịu
mất số bất công
trên trên nữa. Vậy
không có lý do gì mà
Bên Tổng Trình đày
đày cha Thiếp
không đày công bố .

Phàm mọt bài văn
gì dù có tởm thở ng
nhở bài luận văn cớ a
mọt học trò tiểu học
cho đởn mọt văn
kiến quan trọng nhở
mọt khở c, tở ng
trình, hi p c . . .
luôn luôn phải đi sát
vở đở tài. Nếu không

s b l c đ và vô
nghĩa. Hai th nh
nguy n c a giáo dân
là nguyên nhân
chính gây ra cu c
kh ng ho ng đ n n i
ĐGM ph i xin Đ c
Khâm s cho Cha
Thi p v giúp. Th
mà B n T ng Trình

V n T t c a Cha đã
không h có ch nào
đ c p đ n hai th nh
nguyên này. Tôi r t
th c m c t h i t i
sao không có nh ng
ph n chính y u này.
B n T ng Trình c a
Cha có khác gì m t
b c v chân dung

mà thi u cái đ u.

Nh v y không còn

ph i là hình ng i

n a mà là hình m t

quái v t. Chúng ta

không th chấp nh n

s ki n này đ c.

3. V HAI TH NH NGUY N.

a. Xin l p Giáo X
Th Nhân.

Cha Thiệp đã c
chính là Ngài đ
m
i v San Jose
không ph
i đ “hoà
gi
i” nh
ng là đ
“nh
n đ
nh tình hình
...” V
y Cha Thiệp
nh
n đ
nh gì v
th
nh nguy
n này?
Vi
c giáo dân xin l
p

Giáo X Th Nhân
có đúng v i Giáo
Lu t không? N u
không đúng thì
không đúng à đi m
nào? N u đúng thì
Cha Thi p có trình
bày v i B Trên nh
th không? . . . Tôi
nghĩ Cha Thi p đã

đồng nghiệp lên Tòa
Giám Mục là Hồ Đắc
VN hiện đồng nghiệp
trở thành Giáo X
Thân Nhân (nhân Cha
đã nói với hai ông
Thi n, Bài) – CN 21,
trang 21) và đồng nghiệp
đã không làm đẹp
lòng Tòa Giám Mục

nên Cha Thiệp đã b
áp l c ph i c t b khi
vi t B n T ng Trình
V n T t.

b. Xin ĐGM rút l i
l nh b nhi m Cha
L u Đình D ng.

Lý do là vì giáo dân
thầy Cha Dòng
không có tình nghĩa
cha con với họ, đã
chống lại những
nguy hiểm chính đáng
của họ? Cha Thiệp
đã nhận được gì vì
việc Cha Dòng làm
Chánh Xứ Họ Đ?

Cha đã nghe, đã
đọc, đã thấy sự
chẳng đũa Cha
Đúng ng th nào r i.
Cha phải có mặt
nhấn đũa nh. Cha có
thấy là trong tình
trường gay cấn nh
hiện nay, liệu Cha
Đúng ng có thể có sự

h p tác c a đã s
giáo dân đ công
vi c m c v c a
Ngài có th đem l i
ích cho giáo dân
không? Cha đã trình
bày v i ĐGM th nào
v v n đ này?

Tôi nghĩ Cha Thiệp
đã nhận thấy rõ công
việc mà các vị của Cha
Đông ng H Đ o VN
không thể thành
công được và Cha
đã trình bày với
ĐGM nên bỏ nhiệm
mặt linh mục khác
(như Cha đã nói với

hai ông Thi n, Bài) –
CN 21, trang 21) và
đi u này đã không
làm đ p lòng Toà
Giám M c nên Cha
Thi p đã b áp l c
ph i c t b khi vi t
B n T ng Trình
V n T t.

Trên đây ch là
nh ng l i đ c đ c
trong các báo Dân
T c, Tín H u, Chính
Nghĩa mà thôi.
Không ai dám ch c
đâu là s th t, ph i
ch Cha Thi p lên
ti ng trong m t cu c
h p báo r ng rãi thì

m i h t đ c th c
m c.

**C. DÂN CHÚA
PHONG VĂN CHA
THI P**

Đ c bài ph ng v n
Cha Thi p c a báo
Dân T c đ đng trong
Dân T c s 253,
trang 9-10, tôi c àng
th t v ng h n. Vì,
tuy ò đ n m đ u,
ký gi dân Chúa nói
là “mu n đ ò c bi t
thêm m t s nh ng

chi ti t liên h c n
thi t mà t phúc trình
ch a nói t i, tôi th y
đây là m t cu c dàn
c nh, hy v ng che
l p các thi u sót c a
B n T ng Trình,
nh ng th t ra nó
càng l thái đ thiên
v c a Dân Chúa. Ví

d , ta th nghe câu
h i đ y gian ý c a
Dân Chúa:

“H i – Th a Cha,
nh Cha đã th y thì
v n đ chính y u
c a s ch ng đ i là

gì? Cái đi n là ch ng
l i l nh b nhi m
Cha L u Đình D ng
làm chánh x thay
th Cha Nguyễn Văn
T nh và xin đ c
thành l p Giáo X
Th Nhân. Nh ng
cái đi m c a cu c
đ u tranh là gì?”

Trong câu hỏi này,
ký giả Dân Chúa đã
gian ý cố tình xuyên
tạc rõ ràng mục tiêu
của giáo dân không
phải là thực sự tranh
đấu cho hai thực thể
nguy hiểm, nhưng chỉ
dùng hai thực thể
nguy hiểm làm bình

phong đ tranh đ u
cho nh ng m c tiêu
khác. Chi c m t n
c a Dân Chúa đã r i
xu ng là thiên v
ch ng giáo dân tranh
đ u. Làm sao đ c
gi còn có th tin
t ng vào nh ng bài
v , ý ki n thi u

khách quan c̣ a Dân
Chúa đ̣ tìm bị t ṣ
tḥ t. Dân Chúa đã
không pḥ c ṿ đ̣ c
gị trong vị c tìm
kị m ṣ tḥ t mà ḷ i
còn ḥ ̣ ng đ̣ n đ̣ c
gị ṃ t cách sai ḷ c.
Là ṃ t đ̣ c gị c̣ a
Dân Chúa, tôi tḥ y

b c mình vì b l a.
Là m t giáo dân, tôi
th y h th n vì thái
đ thiên v b t x ng
c a ký gi Dân Chúa
trong bài ph ng v n
này.

Đ c bài ph ng v n
này làm tôi nh l i
thái đ thiên v c a
Dân Chúa trong bài
“N c M t Đ y Máu”
c a Dân Chúa s
117. Do đó tôi có
vi t m t bài tr l i và
yêu c u Dân Chúa
đăng bài c a tôi vì

lu t l v s công
b ng c a Báo Chí và
quy n l i c a đ c gi
đ đ c đ c ý ki n khác
bi t v m t v n đ .
Nh ng Dân Chúa
không đảng và cũng
không tr l i.

D. H P BÁO

N u ta đ c cái may
m n có cu c h p
báo hay ph ng v n
Cha Thi p thì ch c
là ta s h t th c m c
v hành đ ng c a

Cha. Tôi ch c ai
cũng đã có s n m t
s câu h i và s
đ c h i th ng Cha.
Nh v y Cha cũng
đ tr l i. Sau đó ta
đ c tr c ti p góp ý
v i Cha đ tìm cho
ra s th t v n i
dung B n T ng

Trình đ y đ c a
Cha cũng nh ý ki n
c a Cha v các v n
đ liên h khác
ch ng h n nh cu n
bằng nh a, Cha
Đ ng v.v. . . cái
xã h i c i m c a
n c M này và nh t
là thái đ c a giáo

h i Công Giáo ngày
nay đòi h i m i công
vi c c a giáo h i
ph i quang minh
chính đ i, ta có
nhi u hy v ng đ c
g p l i Cha đ Cha
có đ p gi i đ p m i
th c m c c a ta.

E. TÔI SAO DÙNG THÁNH L ?

Viết đến đây, tôi
muốn góp ý về câu
của Cha Thiệp viết
trong thư gửi cho
Cha Sullivan rằng

trong Tín H u s 10,
trang 6 mà tôi đã ghi
đ u bài này. Câu
đó nh sau: “Theo
ch con (Cha Thi p)
bi t, ngay c tr ng
h p con có lên ti ng
trong Thánh L mà
không có l i cho h
(giáo dân ch ng đ i),

h cũng s đ ng lên
và phá r i ngay câu
chuy n c a con.” Tôi
ng c nhiên vì t i sao
Cha Thi p l i có ý
nghĩ nh v y? Theo
tôi hi u thì Thánh L
là lúc đ cho giáo
dân th ph ng
Chúa. T i sao l i

mu n dùng Thánh
L đ nói chuyện
này n . N u Cha
m n nói chuyện này
n thì dùng n i khác
nh Toà Giám M c,
tr s c a USCC,
Trung Tâm H Đ o
v.v . . . thi u gì ch
khác, ch sao l i

dùng Thánh Lữ. Làm
nhỏ thỏ tục hoá

Thánh Lữ rỏ i. Nhỏ lỏ i

nhỏ ngỏ vỏ xô sát xỏ y

ra trong nhà thỏ là vì

Bỏ Trên cỏ tình cho

phép phe Cha

Dỏ ỏ ngỏ dùng Thánh

Lỏ đỏ tranh giành

ỏ nhỏ hỏ ỏ ngỏ, làm sai

m c đích c a Thánh
L . Nói th ng ra, n u
B Trên hành đ ng
đúng m c nh Cha
S nhà th Our
Lady of Peace thì có
x y ra r i lo n gì
đâu. Nh ng đi u đ n
s , gi n d nh v y
ai cũng bi t nh ng

B Trên c c tình
làm. Phe Cha D n g
c c tình l i d n g
đ gây ra khiêu
khích. Khi m t bên
khiêu khích thì bên
kia ph i ph n n g,
gây ra xô xát r i đ
l i cho ng i ta phá
l . Cách tranh giành

này là một hành
động rất ưu trí,
không bao giờ gì
quyết định gì cả. Và
theo pháp luật, bên
cả tình khiêu khích
bao giờ cũng có l
nên ng h n.

Tôi tin là Cha Thiệp
vấn thủng đ
Chính Nghĩa, Đ
Tin và Tín H u nh
Cha đã t ra trong
bài phủng vấn c a
Dân Chúa. Cha đã
th y nhủng th c m c
c a giáo dân đ đ c
bi u l trong Chính

Nghĩa. Vì y, vì lợi ích
của mọi người và
của chính Cha, xin
Cha tôi cho mọi
cuộc họp báo rằng
rồi để làm sáng tỏ
các vấn đề, càng
sớm càng hay.

17- TÔI ĐỂ C

Đ C SAN Đ C TIN

Trong Chính

Nghĩa s 26 , ngày
3-1-87, tôi đã có
đ p trình bày m y
l i bản lu n v
vi c ĐGM Du Main
có th đã b Cha
Sullivan và phe
Cha D ng b ng
bít và xuyên t c v

giáo dân v i Ngài.
Vì v y cho đ n
bây gi ĐGM cũng
ch a bi t rõ s
th t v cu c tranh
đ u c a giáo dân.

Những người lãnh
đạo trong phe Cha
Đạo là những
người như thế nào,
tôi chỉ đề cập biết
hết qua các bài
viết trong Đức Tin
và Tín Hữu. Một số
bài có tính cách

tham luận, phân
tích. Những những
bài này bổ luận
bổ các bài khác
mang tính cách
hân hân, chí chí,
nguyên nhân rõ ràng
thực học cá nhân
cả đi đi ph

(t c phe tranh
đ u). Sau đây là
m t vài ví dụ về
gi ng đi u ch i
b i, nguy n r a
c a h .

1. CH Ị B Ị VU V Ị

Phe Cha Đ ị ị ng
c ị ào ào ch ị i b ị i
giáo dân tranh đ ị u
là ch ị ng Giáo H ị i.
H ị bi ị t r ị ng nói

th là nói àn
nh ng h c nói,
hy v ng nói mãi r i
m y ng i nh d
nghe d n s quen
tai, tin theo h .
Th h i, giáo dân
ch ng Giáo H i
ch nào? Giáo dân

hoàn toàn tin theo,
tuân phđ c Giáo
Hđ i. Giáo dân chđ
chđ ng lđ nh bđ t
công cđ a ĐGM vì
lđ nh đó không phù
hđ p vđ i cách làm
viđ c cđ a Giáo Hđ i,
thiđ t hđ i cho viđ c

sống đời của Giáo
dân.

Hãy còn cần chấp
nói Giáo dân
chúng đời là lý
khai. Tại sao lại là

ly khai? Nh ng
ng i nói nh th
có hi u mình nói gì
không? Ly khai là
gì? Nói m t cách
ng n g n, ly khai
là tách r i kh i
Giáo H i vì không
ch p nh n nh ng

đi u phán d y v
Tín Lý hay Luân
Lý c a Giáo H i và
nh v y, không
ch p nh n quy n
t i th ng c a Đ c
Giáo Hoàng. Giáo
dân ch ng đ i đâu
có ph m vào

những người u k
trên. Hãy xem cái
cảnh Ông Thiệu và
Ông Bài r c l t
tay ĐGM Du Main
và nghe lời tuyên
b của Cha
Sullivan là Ông
Thiệu và Ông Bài

v n đ c h ng
m i quy n l i và
ân s ng c a H i
Thánh nh m i
giáo dân. y th
mà phe Cha
Đ ng c m t m c
ghép cho Giáo dân
ch ng đ i là ly

khai. Đi u đó t ra
ho c h không am
t ng v l đ o
ho c h c tình
gây chia r gi a
giáo dân.

Hành đing đó là
m t hành đing
không-Công-Giáo.
Th nhing h l i
v ng c ra v ch
có h m i đúng là
Công Giáo. Th t
ra, vi c h đang
làm đi ng c l i

v i tinh th n Công
Giáo, gây thi t h i
cho Giáo H i, cho
giáo dân và cho
chính h .

2. M A MAI

NHỜ NG NGỜ I CÓ THIỀN CHÍ GIÚP Đ HOÀ GI I

Hờ khinh rờ ngay
cờ nhờ ng ngờ i
trung lờ p có thi n

chí th y c nh b t
hoà mu n giúp đ
đ đem l i bình
an. Đ c nh ng
dòng ch ch di u
c a h đ i v i
nh ng ng i đó, ai
cũng th y b c
mình vì cái gi ng

tr ch th ng c a
h , b đ B Trên,
khinh mi t ng i
khác. Trong Đ c
Tin ngày 15-11-86,
trang 44, h vi t, “.
. . Nhóm (trung
l p) này t m g i là
nhóm tr n-nh -vũ.

Nhóm này đ c
ĐGM ti p xúc m t
l n r i thôi. Th t
b i, nhóm này xin
Toà Giám M c
gi u tên h . Nhóm
khác t m g i là
nhóm nhi đ ng
c u Chúa, qui t

m t s ng i tr
non d , nh ng
mu n làm m t cái
gì.

Mu n-làm-m t-cái-
gì-không-ra-cái-gì,
nên đành ch y dài,
không ai ti p.

Nhóm khác n a,

s□ bóng s□ vía, s□
m□ t lòng ba b□ n
phía. Cũng h□ p
hành bản tán xôn
xao, không vi□ t n□ i
m□ t b□ n tuyên
ngôn. Chuyên tr□ :
“boxer la bouche”.
H□ khinh mi□ t cho

r ng nh ng ng i
mu n giúp đ vi c
hoà gi i là “c u
mi ng c m mạnh
áo, th y ng i ta
ăn khoai mài, mình
cũng vác mai ch y
qu y.” (Đ c Tin
15-11-86, trang

44). H d a vào
th ĐGM, t cao t
đ i, chê c i h t
m i lo i ng i già,
tr , l n, bé. Thái
đ c a h làm tôi
nh b n quan l i
h l u ngày x a
đ c th c dân

Pháp đào t o
thành tay sai đ c
l c. Tr c m t
quan thày thì cúi
r p ng i, d d ,
vâng vâng. Nh ng
khi đ n làng thì th
uy n t n h t m i
ng i trong đám

dân th ng. Tàn
tích nô l c a cái
th i h l u xa x a
đ n nay v n ch a
g t r a h t n i h .

3. NÓI X U NGAY

C NG I V NG M T.

H ch trích bêu
x u c ng i v ng
m t, đi xa không
còn đ đây n a. Đó

là trườ ng h p Cha
T nh. Đáng l tôi
không nên nh c l i
tên Cha T nh vì
Cha đã b đau kh
quá nhi u, ta nên
đ Cha yên ph n.
Nh ng phe Cha
Đườ ng v n c tình

lôi Cha T nh ra
mà x v h nh c.
H di u c t đáng
d p c a Cha, khi
Cha b đau m
k ch li t m y l n
ph i vào nhà
th n ng c p c u vì
th n kinh căng

thông nên đi đâu
cũng phải như
người khác lái xe
cho khỏi nguy
hiểm. Thông mà họ
cũng đi u là Cha
làm việc quan trọng
dùng tài riêng.

Hòn còn ngợ ngợ c
làm cái vi c th p
hèn là ch di u c
cái t m lòng hi u
th o c a Cha đ i
v i ph m u c a
Cha. H vi t trong
Đ c Tin, 15-10-86,
trang 17, “Su t 11

năm v i C ng
Đ ng, cho t i năm
cu i cùng Cha m i
t ch c gi ph
m u m t cách
tr ng th , nh là
m t màn trình
di n, lòng hi u
th o.” Đ c m y

dòng trên, tôi thấy
buồn hết sức; vì
đi vì người VN
chúng ta, dù có
thù oán nhau đến
mức có thể đánh
giết nhau, nhưng
không bao giờ
đến nỗi cha mẹ

t
tiên c
a
nhau. T
m lòng
c
a ng
i VN đ
i
v
i cha m
t
tiên
th
t là thiêng liêng
cao c
, không ai
có quy
n di
u c
t.
K
nào dám ch
di
u thì k
đó đi

ng c l i truy n
th ng, văn hoá và
phong t c c a
ng i VN ta. Tôi
nghĩ, v ph ng
di n này, k vi t
nh ng dòng này
trong Đ c Tin nên
xin l i Cha T nh

m i đúng đ o làm
ng i.

H còn phao tin
đ n nh m v Cha
T nh. H g i Cha
là “Linh h n v t

vòng ng”. Họ dám c
quyết là họ “Nh
diện đ
c (Cha
T
nh) Milpitas,
có lúc thì
Hayard, lúc khác
Fremont, nhi
u lúc
t
i San Jose, m
t
th
i gian ng
n thì

□ cách Đông Bá
Linh không xa . . .
k□ t□ lúc b□ đu□ i □
v□ □ n đ□ a đàng”
(Đ□ c Tin,
15-11-86, trang
48). Th□ t là h□ đ□ ,
th□ mà có k□ tin
đ□ □ c h□ thì cũng

l .

4. HỒ ĐỒ KÍCH ĐỒ I TỒ VÀ GIA ĐÌNH NGỒ I KHÁC.

Trong một cuộc tranh luận về tình yêu, ý thức hạnh phúc mà hạnh phúc kích động cá nhân và gia đình về con người phải chăng thì đó là một biểu hiện tuy nhiên về tình cảm hạnh phúc. Làm

th , h đã phá h t
m i lu t l v liên
s làm cho ng i
đ c chán ghét h .
Trong đ i tôi, tôi
ch a h đ c trên
gi y tr ng m c
đen nh ng câu đ
ti n nh nh ng

câu h vi t (trong
Đ c Tin, Giáng
Sinh 86, c t 2
trang 42, và c t 2
trang 43) v Lê
Đ c An và H Sinh
Giang T , tác gi
m t s bài trong
Chính Nghĩa. Tôi

không dám trích l i
đây vì s nó làm
b n m t đ c gi .

Sau khi đoán mò
v nh ng đi u b t
h nh c a ng i ta,

h đã d i d t dám
nói r ng đó là “qu
báo, tr i ph t”.

Tôi không bi t
ph i x p k vi t
nh ng câu đó vào

lo i ng i nào. H
là ng i Công
Giáo, nh ng th t
s lòng trí h
không đ c th m
nhu n m t chút
nào c a đ o Công
Giáo. Lòng h đ y
h n thù, không

phòng lòng của
người Công Giáo.
Trí huệ không được
dạy dỗ theo giáo lý
Công Giáo. Vì giáo
lý Công Giáo dạy
chúng ta rằng:
Chúa thánh
số khó là Thánh

Giá đ n cho ta,
con cái Chúa, đ
th lòng ta và đ
ta ch u s khó đ
l p công cho sáng
danh Chúa. S
khó Chúa g i cho
ta, đ n d i đ
m i hình th c:

bà nh họ n, t t
nguy n, ch t b t
ng , tai n n xe c
hay ngoài bi n
kh i nh bao nhiêu
đ ng bào ta đã
ch u . . . Và Chúa
g i đ n cho m i
ng i: cho chính

ta, cho vợ con, cha
mẹ, anh em hàng
hàng ta. Vợ y mẹ
ngồi trong chúng
ta, kẻ kẻ viết
bài này trong Đ c
Tin kia, th nhìn
vào mình, vào gia
đình, cha mẹ anh

em hòng hàng mình
xem có ai đòng c
Chúa thòng ng gòng i
Thánh Giá cho
không. Chúa nói:
“Thánh Giá Cha
ngòng t ngào, chúng
con hãy vác Thánh
Giá mình mà theo

Cha". Dù mặt em
nhỏ học giáo lý
cũng biết cái đi u
căn bản này của
Đức Công Giáo ta.
Tôi sao không viết bài
này trong Đức Tin
để tuyên bố giáo
lý của ta? Không đó

dám nói rằng đó là
“quá báo, trời
phật”.

THAY LỜI KẾT

Tôi xin m n phép
có i khuyên k
vi t bài đó trong
Đ c Tin.

Ông b n, ông sai
quá r i. Ông có

tên là Công Giáo
nhưng lòng trí ông
không còn là Công
Giáo nữa. Ông hãy
đọc lại bài của
ông, rồi tự lòng hỏi
hỏi. Hãy khiêm
nhường xin lại Lê
Đức An, Hồ Sinh

Giang T và toàn
thế giới dân vì
không một gia
đình nào mà
không được Chúa
thể hiện ng g i Thánh
Giá b ng cách này
hay cách khác.
Ông đã làm bu n

lòng m i ng i vì
cách ăn nói b y b
c a ông.

Đ i ông còn dài,
v ch ng ông còn
tr , còn sinh đ , có

con cái. Ông còn
có anh em h
hàng. S
cái xã h
máy móc này,
không m
c
s
đ
i. Ông ph
lo

b s h n thù kh i
lòng ông và ph i
luôn luôn tâm ni m
r ng nh ng đi u
mà tr c đây ông
cho là b t h nh thì
đó không ph i là
qu báo hay tr i
ph t, nh ng đó là

Thánh Giá Chúa
thở ng gởi cho ta
đi lập công làm
sáng danh Chúa.

Tôi viết mọi lời
khuyến ông vui tốt

c lòng thành th c.
N u ông nghĩ tôi
m a mai ông thì
t c là lòng ông v n
th . Tôi nghe nói
ông và b n ông
mà tôi có trích bài
trên đây là lãnh t
c a phe Cha

Đúng không. Tôi thật ái
ngưỡng cho những
người như những các
ông là lãnh tụ. Với
cách suy luận sai
lầm của các ông,
với lối ăn tiếng nói
và thái độ kiêu
căng của các ông

v y.

**18- LÒNG TIN
C A GIÁO DÂN
B KH NG
HO NG**

Trở lại c khi đi sâu
vào nội dung của
bài này, tôi xin
có mấy lời mình
xác đ tránh hiểu
lầm giữa hai
đanh từ ‘Đ c tin’
và ‘lòng tin’.

Đ c tin là s tin
t ng Thiên
Chúa hay Giáo
H i, còn lòng tin
là s tin t ng
con ng i hay
m t t ch c tr n
gian.

Đ c tin Thiên
Chúa hay Giáo
H i c a ng i
Công Giáo
chúng ta luôn
luôn v ng m nh
và càng g p khó
khăn tr c tr ,

Đ c tin c a ta
càng tr nên s t
son.

Trong bài này
tôi ch nói v

lòng tin của
người giáo dân
mà thôi.

Tôi đã phân vân
và đän đo nhiäu

vì ch tr ng c a
tôi là xây d ng
ch không bao
gi có xu h ng
ng c l i. M t
đôi khi, n u bài
tôi vi t có n i
dung gây c n, thì

đó cũng ch là vì
tôi th y c n nói
lên s th t, m t
s th t không
đ p, theo quan
đi m c a tôi.

Cu c tranh đ u
chính đáng c a

giáo dân San
Jose, cũng nh
nh ng cu c đ u
tranh t ng t
c a các đoàn
th , phong trào
đi tiên phong
ch ng l i các k

n m tr n quy n
bính trong tay,
th ng ít khi đem
l i m t cu c
th ng l i t c th i.
Nh ng nh
h ng c a các
cu c đ u tranh

đó đã t t lan
r ng, âm th m
th m vào lòng
ng i, vào l ng
tâm c a qu n
chúng, và chính
nh ng k n m
quy n bính; và

d n d n c m

hoá con ng i đ

r i cu i cùg,

nh ng k h u

sinh đ c h ng

nh ng thành t u

c a nh ng cu c

tranh đ u c a

những người đi
tiên phong.

Những nhà cách
mạng tiên phong
của chúng ta là
Nguyễn Thái
Hộc, Nguyễn
Minh Luân, Phan

Bị Châu và vô
vạn li t sĩ khác
có đ c h ng gì
cho chính b n
thân đâu? Ng c
l i, các Ngài đã
b tù đày, đau
kh và hy sinh

luôn c tính
m ng mình.
Nh ng k t qu
c a các cu c
tranh đ u c a
các Ngài đã làm
cho ng i Vi t ta
nh n th c đ c

quyän läi cäa
mänh, đä thäc
tänh đä cä läng
yäu nä cä thäng
näi trong con
ngäi VN vä
cänh cäo đä cä
bän thäc dän

ph i t t thay
đ i chính sách
cai tr đ i v i
dân t c ta.

Trong quá trình

tranh đ u c a
giáo dân San
Jose, ta cũng
th y là nó đem
l i nhi u đ i
thay. Ta hãy
nhìn l i nh ng
di n ti n đã qua.

- Khi San Jose còn thuộc Tổng Giáo Phận San Francisco, Đức Tổng Giám Mục Quinn đã cho phép thành lập Hội Đoàn cho

công đòng Công Giáo San Jose.

- Sau khi San
Jose đợc tách
rời thành giáo
phần riêng. ĐGM
Du Maine đợc

t n phong Giám
M c c a tân giáo
ph n San Jose.
Ngài đã thay đ i
chính sách c a
Đ c T ng Giám
M c Quinn đ i
v i C ng đ ng

Công Giáo VN.
Ngài h H Đ o
xu ng hàng
Trung Tâm M c
V theo b c th
c a Ngài g i các
linh m c VN đ
ngày 31-5-84.

- Giáo dân dâng
thờ nh nguy n,
âm th m th p
n n c u nguy n
t p th . . . ĐGM
Du Maine i
nâng Trung Tâm

M c V tr l i

đ nh ch H

Đ o.

- Trong l nh b
nhi m Cha

Dòng thay Cha

Tinh, ĐGM I i

h H Đ o

xu ng hàng

Trung Tâm M c

V .

- Báo đ ng

v chính sách

m c v c a

ĐGM, đi đôi v i

vi c b nhi m

Cha Đ ng, m t

linh m c đã ng

h l p tr ng

c a ĐGM, giáo

dân dân hai

th nh nguy n.

Sau khi hai

th nh nguy n b

ĐGM bác b ,

cu c tranh đ u

bùn n .

Giáo dân lo s ,
vì chính sách
m c v c a
ĐGM đã đ c
ho ch đ nh rõ
ràng trong b c
th g i các linh
m c VN. Chính

sách đó dựa trên
căn bản những
năng Anh Ngữ
của giáo dân, có
thể tóm tắt như
sau: những
người đi cao niên
không biết và

cũng không h c
đ c tiếng Anh,
còn nh ng giáo
dân VN tr ng
thành và nh ng
v gia tr ng c
nam l n n , các
thanh thi u niên,

nhì đ ng ph i
kh i s tích c c
tham gia vào đ i
s ng c a toàn
th giáo h i
trong đ a h t h
đang c ng và
làm vi c. “Đ I U

NÀY CÓ NGHĨA
LÀ GIA NHẬP
VÀO ĐỘI SING
CẢ GIÁO X
ĐỘI PHONG
(M)” (Chính
sách của Tòa
Giám Mục đảng

trong b n Thông
Tin c a giáo
ph n s tháng
9-86, đ c đ c
san Đ c Tin
d ch đăng trong
s ra ngày
15-10-86, trang

8). ĐGM nói tiếp,
“Niệm xác tin
này đã hướng
dẫn tôi đi đến
việc thành lập
mặt TRUNG
TÂM MỤC VỤ
cho giáo dân

Việt Nam thay vì
mặt NHÀ THỜ
QUỐC GIA cho
giáo họ VN”.
ĐGM còn nói rõ
thêm “. . . (quý
Cha VN) cũng
tác với các giáo

x đ a ph ng

đ c hành

Thánh L bu c,

phép R a T i và

các nghi th c

Hôn Ph i: T T

C NH NG VI C

SAU NÀY S

ĐỒ C THI HÀNH
TÔI CÁC NHÀ
THỜ GIÁO X
(M) H N LÀ TÔI
TRUNG TÂM
M C V ”. (Dân
Chúa s 120,
trang 6: Th c a

ĐGM gửi các
Linh Mục VN,
ngày 31-5-84).

Theo tinh thần
của các thánh này,

rõ ràng là ĐGM
có ý đ nh t t
đ ng hoá giáo
dân VN vào giáo
x M . Trung
Tâm M c V hay
H Đ o ch là
m t tr m chuy n

tiếp mà thôi. Vậy
mà trong bản
tường trình vẫn
tốt, Cha Thiếp lại
nói rằng, H
(giáo dân VN) có
sự hiểu lầm lớn
lao vẫn vẫn Giám

M c c a h .
Giáo dân hi u
l m đi u gì? Cha
Thi p hi u tinh
th n b c th này
nh th nào? T i
sao Cha không
gi i thích ý nghĩa

c a b c th này
cho giáo dân
nghe?

Nói là Giáo dân
hi u l m r i

không có t nghĩa
cho giáo dân biết
phải hiểu như thế
nào, thì có ích lợi
gì? Chẳng làm cho
giáo dân thêm
hoang mang mà
thôi.

Những nay,
trong báo San
Jose Mercury
News số ra ngày
25-1-87 ĐGM
quy quy t là
không bao gi
Ngài có ý đ nh

b t các giáo dân
VN đ ng hoá
vào giáo x M .
Ngài cũng nói là
giáo x th nhân
đòi h i giáo dân
ph i t tức đ c
các c s và

phải có nguồn tài
chánh mà Ngài
tin là giáo dân
VN có lòng rờn
lờn sùng
đồng c. Nếu
thật nhỡ vậy, thì
đây là một thay

đ i l n lao trong
chính sách c a
ĐGM đ i v i
c ng đ ng công
giáo. Và cu c
tranh đ u c a
giáo dân, không
nhi u thì ít, đã

nh h ng đ n
s thay đ i này.

Tuy v y, giáo

dân v n th c

m c t h i: N u

qu th t ĐGM

th ng giáo dân

và mu n cho

giáo x th nhân
thì đ i v i Ngài
có gì khó đâu?
T i sao ĐGM
v n ch a cho
giáo x ? Nhi u
n i còn kém San
Jose v m i

phòng ng di n:
dân s , c s , tài
chánh th mà đã
đ c ĐGM đ a
phòng ng cho giáo
x r i.

V y v n đ đ c
đ t ra đ đây là,
nhìn vào nh ng
di n bi n, đ i
thay trong quá
kh , li u giáo
dân còn có đ c
lòng tin n i ĐGM

không? Hay giáo
dân s r ng r i
đây ĐGM l i tìm
lý do đ tr v
chính sách cũ
c a Ngài.

Tôi rất ái ngại
với mọi dòng
này, vì có vẻ như
là tôi thi u kính
trởng đi với B
Trên. Xin tha là
không phải như
vậy. Tôi như, mọi

ng ị i công giáo
VN chúng ta đã
đ ị c d ị y d ị theo
truy ị n th ị ng là
ph ị i kính tr ị ng
các Đ ị ng B ị
Trên thay m ị t
Chúa. Chúng ta

v n gi truy n
th ng đó. Nh ng
n u ph i nói
th ng, nói rõ vì
l i ích cho đ i
s ng đ o và
ph n r i c a ta,
thì đó là đi u

“ch ng đ ng
đ ng”, ta ph i
nói lên s th t,
dù là s th t ph
phàng.

Những tiếng than
trách của các
phụ huynh học
sinh M trong v
ĐGM đóng của
trường St.

Joseph còn vắng
vắng bên tai (CN

s 1, trang 16)

Khi ĐGM b

nhim Cha

D ng v làm

cha s, giáo dân

đ đ n kêu xin

ĐGM xét l i l nh

b nhi m này vì

có s xung kh c

gi a Cha Đ đ ng

và giáo dân.

Nh ng ĐGM

không c u xét

mà c m t m c
t n phong Cha
Đ ng, dùng b o
l c c nh sát và
chó. Sau bao
nhiều bi n đ ng
ch ng đ i Cha
Đ ng mà ĐGM

còn tuyên bố
trong ‘The Valley
Catholic, Jan,
1987’ là, “Cha
Đáng đác sá
ng há cá a giáo
dân VN đá a
pháng”. (He

(Father Duong)
had support from
local Vietnamese
Catholics). Nh
v y giáo dân r t
khó tin t ng vào
s sáng su t c a
ĐGM.

Hi n nay giáo
dân l i g p m t
tình tr ãng khó
khăn n a. Đó là:
LÒNG TIN
ĐGM C A GIÁO
DÂN B KH ãNG
HO ãNG.

Còn v Cha

D ng thì sao?

Tr c khi Cha

D ng đ c b

nhim thay Cha

T nh, giáo dân

đã nhìn Cha

D ng d i c p

m t nghi ng v2
trách móc vì
nh ng hành
đ ng, m u toan
c a Cha đ i v i
Cha T nh, đ i
v i H Đ o, và vì
s ng h c a

Cha đ i v i
chính sách m c
v c a ĐGM.
Nh ng sau khi
đ c b nhi m
thay Cha T nh,
thì Cha D ng
đã g i m t b c

tâm th cho giáo
h u, trong đó
Ngài kh ng đ nh
... “Tôi nh n
l nh c a B Trên
v đây đ ti p
t c công vi c
dang d c a Cha

Giuse T n h và
xây đ p H Đ o
m i ngày thêm
l n m n h, trên
căn b n mà Cha
T n h đã kh i
công . . .” Ngài
nói ti p, “vói

thiên chức Linh

Mục, tôi sợ vì

Ông Bà và Anh

Chị Em đứng đứng

lên Đứng Giám

Mục nguy hiểm

vâng xin nâng

Hai Đứng ở cửa

chúng ta lên
hàng Giáo X
Th Nhân . . .”

M t l n n a,
LÒNG TIN C A

GIÁO DÂN B
KH NG HO NG.
Nhìn vào nh ng
hành đ ng trong
quá kh c a Cha
Đ ng, giáo dân
t h i: giáo dân
có tin đ c Cha

D
ng không?
V
i nh
ng đ
v
tan tàn gi
a
Cha và giáo dân,
làm sao cha con
có th
h
p tác
làm vi
c v
i
nhau. N
u Cha

D
ng th t tình
th ng giáo dân,
Cha nên hy sinh
t ch c đ
tránh kéo dài s
đâu kh cho giáo
dân, cho ĐGM
và cho c chính

Cha n a. Trong
t ng lai, Cha
còn bao nhiêu
đ p gây l i
tình nghĩa cha
con đ i v i giáo
dân. Giáo dân s
vô cùng bi t n

Cha.

Cuäc tranh đäu
cäa giäo dân, tuy
qua đäu thäng,
nhäng chäc chän

sẽ đem lại lợi ích
lâu dài cho cộng
đồng giáo dân.
Tuy nhiên, nhờ
lời Ông Thiệu và
Ông Bài đã viết
trong San Jose
Mercury News,

ngày 25-1-87,
“Chúng tôi không
hòng quan niệm
thua hay thắng
trong cuộc tranh
đấu này. Mọi sự
chúng tôi có đều
do Chúa ban,

qua v Đ i Di n
c a Ng i là Đ c
Cha Du Maine.”

Giáo dân ta hãy

ti p t c c u

nguy n nhi u đ

xin Chúa, M

Maria, Thánh C

Giuse và các
Thánh Tông Đ o
ban n soi sáng
cho B Trên và
cho mọi người
chúng ta để c
biết làm theo
Thánh Ý Chúa.

19- VÔ TỬ HAY THIÊN V

đ&i có cu&c
tranh đ&u nào

mà không g p
khó khăn, vì
n u không g p
khó khăn thì
đâu g i là tranh
đ u n a. M t
cu c tranh đ u

l i còn b khó
khăn g p b i
n u nh ng
ng i đáng l
nên đ ng vào
hàng ngũ đ u
tranh thì l i tích

c c ch ng l i
cu c đ u tranh.
Tr ng h p này
x y ra h u h t
trong m i cu c
đ u tranh l n
nh , và cu c

đ u tranh c a
giáo dân San
Jose cũng
không thoát
kh i tr ng h p
r i ro này.

Thật ra ta chưa
hỏi thầy ai lên
tiếng công khai
nói rằng thầy
nguyên xin giáo
xã thầy nhân là
sai cả. Ta chưa

hồ thuy mọt
ngọt i nào
chúng lười thỏ nh
nguy hiểm này, vì
ai cũng biết đây
là mọt thỏ nh
nguy hiểm chính

đáng có lỗi cho
hết mọi người.

Còn thänh
nguyên xin lỗi

lòng nh b lòng nhi m

Cha D lòng ng.

Sau khi th y rõ

s lòng t hoà gi a

Cha D lòng ng và

đ s giáo dân,

trong thâm tâm,

ai cũng th y
r ng vi c Cha
Đ ng v nh m
ch c ch chi n
c a H Đ o là
m t đi u không
h p v i l l i

làm việc bình
thường. Ai cũng
biết như thế.
Vợ y thì tôi sao
cuộc tranh đấu
vẫn còn kéo
dài, gây đau

thì ông cho tất

cả mình ngài.

Theo tôi, đây là
hai lý do chính:

1. Toà Giám

M c không

mu n dùng

quy n l c đ

b t giáo dân

ph i ph c từng

h n là dùng

tình th ng và
l ph i. N u khi
nh n đ c
th nh nguy n
c a giáo dân,
ĐGM t m
ng ng l nh b

nhĩ m Cha

D ng, r i tri u

t p giáo dân

h c các ng i

đ i di n đ

ĐGM gi i thích

và cho giáo dân

có d p đ c
trình bày ý kiến,
thì làm gì có
chuyên tranh
đ u này. Nhưng
ĐGM đã không
quan tâm đ n

nguy n v ng
c a giáo dân,
c m t m c
dùng quy n l c
c a Ngài,
ngo nh m t
làm ng , c

tình b t giáo
dân ph i tuân
theo l nh c a
Ngài.

2. Có một số
người, đáng lẽ
ra nên nói ng họ
giáo dân, và
nếu họ không
muốn nói ng họ
thì họ nên im

lữ ông. Ngồi cỡi,
hỏi tích cữ c
chông đỏi và
lên án giáo
dân. Tôi muốn
nói là sỡ anh
em trong phe

Cha D n g đã
k ch li t ch n g
l i giáo dân
tranh đ u. H
dùng m i
ph n g cách k
c nh n g

ph ng cách
b t chính: ch p
mũ, ch i b i,
moi móc đoán
mò đ ch di u
đ i t , gia đình
c a ng i tranh

đ u. R t h

c p.

Thêm vào đó,
m y v trong

hàng giáo sĩ
VN, tôi xin phép
mở một du
ngộ c ở đây
(Ta biết có
nhieu v đang
ở trong một

hoàn c̣nh khó
khăn nên dù
mụn cũng
không tḥ lên
tịng ̣ng ḥ
giáo dân đ̣ c.
Chúng ta ṛ t

thông c m và
c m n các v
đó. Xin các v
c ti p t c c u
nguy n cho
giáo dân), có
m y v đã thiên

v , l i d ng đ a
v c a mình,
ch ng l i giáo
dân, đ d u
vào l a nên
cu c tranh đ u
còn kéo dài.

a. Đ c Dân

Chúa, ta th y

Dân Chúa thiên

v , m t chi u

quá rõ r t. Là

m t t báo

ph c v giáo

dân, Dân Chúa
có b n ph n,
nh m i t báo
khác, ph i trình
bày s th t cho
đ c gi bi t
tr c r i m i

bình luận theo

xu hướng của

mình. Dân

Chúa đã không

làm thế. Dân

Chúa nên lấy

trách móc là

giáo dân gây
rủi lo n mà
không nói cho
đồng gi biệt
nguyên nhân
tôi sao. Bất cứ
một người nào

có óc suy luận
cũng thay là
Dân Chúa có
thái độ bất
công, và vì thế
coi thế giới bình
luận của Dân

Chúa.

b. Tôi đ c
đ c bài “Nhà
th Vi t Nam”

đăng trên t

Đ ng V ng s

15 c a Cha

Trác, tôi đ c

ph n kh i b i

nh ng ý ki n

Cha đ a ra

trong bài đó.

Nó phù hợp với

nguyên vẹn

của giáo dân

San Jose,

muốn có một

nhiệm vụ

phong cách Chúa
theo phong tục,
tiếng nói và
truyền thống
của người VN.
Bài đó viết
“Theo kinh

nghiệm của
chính giáo dân
VN tại Hoa Kỳ,
Canada, Úc
Châu, những
gia đình VN qui
tôn thành giáo

x
riêng v
n có
c
h
i ti
n b
và s
ng đ
o d
dàng sâu xa
h
n nh
ng gia
đình s
ng
chung v
i giáo

x M .” Và
trong Đ ng
V ng s 16,
m c tin t c,
vi t, “Tuy đã
M hai ba b n
nam cho đ n

m
i m
i hai
năm, mà (giáo
dân VN) v
n
không quen v
i
m c v M , hay
nói đúng ra,
không thích

m c v M . . . ”

V y mà khi

giáo dân VN

San Jose dâng

th nh nguy n

xin giáo x th

nhân và b

ĐGM bác b thì

Cha Trác la

ng h l p

tr ng c a

ĐGM và trách

“giáo dân đòi

h i quá đáng”

(Đ ng V ng 16,
trang 1).

Trong bài ‘V
l n x n t i San

Jose' (Đ Ông
V Ông 16), Cha
Trác vi t, “Ngài
(Cha Thi p)
đ c chính
nhóm tranh đ u
nâng lên hàng

Số Giỏi Hoà
Bình.” Cha Trác
đã sai lầm một
trăm phần trăm
khi viết câu
này. Khi Cha
Thiếp viết công

tác ở San Jose,
các báo Việt,
M đã gọi Ngài
là “Sống Giỏi Hoà
Bình”, giáo dân
tranh đua (báo
Chính Nghĩa)

ch theo các
báo kia mà g i
Ngài nh th .
Sau đây là
b ng ch ng:

- Tín h u (s 3,
trg 6) g i Cha
Thi p là S Gi
Hoà Bình.

- Đ c Tin (ra
ngày 15-11-86
tr.44) g i Cha

Thi p là S Gi
c a v Khâm
Sai Toà Thánh.
- B n Tuyên
Cáo c a Phong
trào
BVĐTCGSJ,

Hội đồng Giáo
dân VNSJ, Lạc
lĩnh ngữ cũ
QCCCG VNSJ
(Đức Tin, Giảng
sinh 86, tr.3))
gợi Cha Thiệp

là Sĩ Giỏi Hoà
Giỏi.

- Báo Dân Tộc
(số 240 ngày
20-9-86) gửi
Cha Thiệp là
Sĩ Giỏi Hoà

Bình, Sĩ Gi

Toà Thánh

Vatican.

- Báo San

Jose Mercury

News (ngày

13-9-86) g i

Cha Thiệp là
Vatican's
mediator.

- Báo The
Catholic Voice
(ngày
24-11-86) ghi

Cha Thiệp là
mediator.

- Báo San

Jose, Asian

Week (ngày

12-12-86) ghi

Cha Thiệp là

mediator
delegated by
the Vatican's
U.S
Ambassador.
- Và g n đây
nh t, báo Dân

Chúa (số 120,
Jan, 87, trong
bài phỏng vấn)
cũng gọi Cha
Thiếp là Số Gi
Hoà Gi i.

Cha Trác theo
dõi cuộc tranh
đấu thì phải
thấy rõ số kiển
này. Không lẽ
các báo Việt,
Mỹ kia đã theo

Chính Nghĩa,

bớt chốc

Chính Nghĩa

gọi Cha Thiếp

là Sĩ Giỏi Hoà

Bình sao? Dĩ

nhiên là không?

Vô y thì sao
Cha Trác Lạc
đứng đứng lên
chuyện này và
vu cho Chính
Nghĩa là đã
“nâng Cha

Thi p lên hàng
S Gi Hoà
Bình”. Cha Trác
có thêm ý gì?
Có phải chăng
vì Cha Trác
cũng như n th y

là “B n T ng
Trình V n T t”
c a Cha Thi p
quá m h ,
thi u sót không
x ng đáng v i
danh hi u S

Già Hoà Bình,
nên muốn g
tiếng cho Cha
Thiếp?

Cha Trác còn
nói là sau khi
bỏ n t n g trình
c a Cha Thi p
đ c công b
thì “nhóm đ u
tranh đã ph n

ng l i Cha
Thi p và đã bơi
nh , ch i b i
Cha B trên
dòng Đ ng
Công . . .” Tôi
không đ ng ý

v i s nh n

đ nh này.

Nh ng ng i

vi t trong Chính

Nghĩa đã đ a

ra lý do v ng

ch c đ k t

luôn là “Bên
Tường Trình
Vấn Tật” vô
nghĩa, vô giá
trị, không xứng
đáng với sự
mình “hoà

giống", một số
mình mà chính
Cha Thiếp
đặt cho mình
khi trở lại
phòng văn
báo Dân Tộc

(số 241, ngày 27-9-86). Cha Thiệp nói “Lúc này tôi đang làm số mạng trung gian hoá giá trị.” Nhưng rồi

vì sau, trong
bài phỏng vấn
của báo Dân
Chúa, số 120,
tháng 1-87,
Ngài tôi chỉ và
tôi nói là Ngài

ch đ c m i

đ n San Jose

đ nh n đ nh

tình hình . . .

Giáo dân tranh

đ u đã dám nói

s th t v vi c

làm c̣a Cha

Thịp, ṃt ṣ

tḥt không đ̣p

đ̣ gì và ḥ đã

nói tḥng ra

nḥ tḥ. Nḥ

ṿy, làm sao

g i là bôì nh ,
là ch i b i
đ c.

Cha Trác còn

nói là, “H (giáo
dân tranh đ u)
tăng c ng
nh ng hành
đ ng lo n đ o,
khi n ngày
14/12/86, ĐGM

Du Maine phò i
ra l nh ãnh
ch các Thánh
L VN trong
toàn giáo ph n”
(Đ ng V ng s
16). Cha Trác

đã t ra không
am t ng chút
nào v tình
tr ng này. S
lo n đ o x y ra
không ph i vì
giáo dân tranh

đ u gây ra,
nh ng là vì Toà
Giám M c, qua
Cha Sullivan,
đã tru t ph
Ban Ch p
Hành h đ o

đ
c giáo dân
b
u. R
i Ngài
c
ng
i c
a
phe Cha Đ
ng
đ
làm vi
c
ph
c v
trong
nhà th
thay

nh ng ng i đã

làm t tr c do

Ban Ch p

Hành đ c .

Ban Ch p

Hành H Đ o

ph n đ i. Cha

Sullivan biết th
những vấn c
tình dùng phe
Cha D...ng nên
m...i x...y ra xô
xát trong nhà
th. Sau đó

ĐGM đã dùng
việc này làm lý
do để cấm L
VN.

Mọi sự xảy ra
là do kẻ họch
của Tòa Giám

M c, vì, sau khi
c m L VN,
m t viên ch c
c a Toà Giám
M c tuyên b
v i báo San
Jose, Asian

Week, ngày

14/12/86 là

“Ngày hy vọng

giáo dân VN,

không còn đ

h

l b

Viết, soạn làm áp
lịch đời vị Ông
Trần và các
nguyên lãnh đạo
khác đời chúng
đặt những câu
biểu tình chúng

đi” (A
diocesan
official said he
hoped the
Vietnamese
Catholics,
deprived of

services in their
own language,
would put
pressure on
Tran and other
leaders to end
the

demonstration).

Báo Dân Tộc

số 249, viết

“Nguồn tin thân

còn cho biết:
Các giáo dân
trong phong
trào BVĐT và
Hi vọng giáo
dân đã sẵn
sàng hành

đ ng n u ĐGM
có nh ng quy t
đ nh c ng r n
v i phe tranh
đ u.” Nh v y
ta đã th y là
phe Cha Đ ng

ch ấ đ ấ i Toà
Giám M ấ c b ấ t
đèn xanh là h ấ
ra tay m ấ nh, có
nghĩa là xô xát
trong nhà th ấ .

Căn cứ vào
các số kiện
trên, ta thấy rõ
là mọi xô xát
trong nhà thờ
đều do những vị
bãi bỏ Thánh

Lữ VN đã x y
ra theo đúng k
ho ch c a Toà
Giám M c.

Những Toà
Giám Mục và
phe Cha Đấng
đã tính sai.
Chúng những
giáo dân không
làm áp lực để

vì Ông Thi n,
Bà nh Toà
Giám M c
mong mu n,
mà ng c l i h
b t mǎn vì
Toà Giám M c

và phe Cha
Đông ng. H cho
đó là một số
l m d ng
quy n bính và
là một vị c làm
tàn nh n đ i v i

s s ng đ o

c a giáo h u.

Do đó, giáo dân

tranh đ u càng

đoàn k t h n.

Nhi u ng i

tr c kia h

hàng, thì nay

hàng có cảm tình

vì giáo dân

tranh đấu vì hàng

thầy ĐGM dùng

quyền lực chèn

ép giáo dân

VN.

c. Tôi đọc bài
'Giáo dân nghe
cuốn băng

nhà a c a Cha
Thi p' đấng
trong Tín H u
s 3, ngày
25-10-86, tôi r t
b t bình v i
Cha Thi p. Tôi

mu n nói đ n
tru ng h p sau
đây: Cha Thi p
đ n g p giáo
dân tranh đ u
Trung Tâm M c
V H Đ o.

Cha đã h i h
nhi u v n đ
đ tìm hi u v
tình hình. Giáo
dân đã thành
tâm trình bày
v i Cha nh ng

đi u h th y,
h nghe, h
bi t. Th r i,
khi Cha Thi p
đ n g p phe
Cha D ng,
Cha Thi p ch

trích, nói x u
mi t th giáo
dân tranh đ u
v i phe Cha
Đ đ ng. Phe
Cha Đ đ ng
thâu băng Cha

Thiếp và bán
băng đó. Cha
Thiếp làm th
là ph n b i lòng
tin c a giáo
dân. Làm sao
giáo dân còn có

th gi đ c s
kính tr ng đ i
v i cá nhân c a
Cha. Cha Trác
nghĩ gì v hành
đ ng này c a
Cha Thi p?

d. Cha Đ đ ng
b giáo dân
ch ng đ i rông
rã 6 tháng tr i.
Hai l n Cha
Đ đ ng có c nh
sát và viên

ch c Toà Giám

M c h t ng v

nh m ch c t i

Trung Tâm,

nh ng đ u b

giáo dân ngăn

ch n. V i s

chàng đi
mảnh liệt như
vây, Cha Trác
có nghĩa là công
việc mẫn c
cả Cha Đ
còn hi vọng

đ i v i giáo dân
không?

V i thái đ vô
t và hi u rõ v

các trườ ng h p
các s vi c đã
x y ra, ch c là
không ai có th
trách giáo dân
tranh đ u là
“đòi h i quá

đáng” là đã t
ý
nâng Cha
Thi p lên hàng
s gi hoà
bình” là đã “gây
ra nh ng v
lo n đ o.”

Giáo dân tranh
đ u không dám
mong gì h n là
m t thái đ vô
t n i Dân
Chúa, Cha
Thi p, Cha

Trác.

20- Träi Läi

bài

‘TIäNG NäI

CäA LäIäNG

TäM’ trong

HI P THÔNG

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □

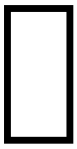
□ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □

Tôi đ
ng
g
Hi p Thông,

ra ngày

25-1-87 c a

Cha Đ Thanh

Hà. Sau khi

đ c bài “Tiếng

nói c a l l ng

tâm” trong

m c “Mách
cho nhau” tôi
xin góp m t
vài ý kiến sau
đây.

Đ c bài đó, tôi
th y Cha Hà
đã dè v t,
mu n cho đ c
gi th y là
Cha có thái đ
khách quan

đi vì cuộc

tranh đấu của

giáo dân

San Jose.

Nhưng dù Cha

đã rào đón

trước sau, tôi

v n th y là
Cha đã không
khách quan, vì
Cha không có
cái nhìn bao
quát mà chỉ
nhìn theo m t

h ng thôi.

Tôi xin trình

bày sau đây:

A. Theo Cha

Hà thì v□ phía
ng□ □ i M□ , h□
công khai
ph□ n □ ng
ch□ ng l□ i giáo
dân tranh đ□ u
□ San Jose.

Tôi thấy ngay
là nhận xét
này cũng nhận
nhận nhận
xét khác cả
Cha trong
sự t bài báo

đ u d a vào

tin t c do

nh ng ph n t

ch ng giáo

dân cung c p.

Vì th , cách

l p lu n c a

Cha không
khách quan,
mọt chi u, bọt
công. Thọt
đáng ti c. Tôi
xin tha v i
Cha Hà là v

phía M , ch c
Cha đã không
đ c đ c báo
San Jose
Mercury News
hay báo San
Francisco

Chronicle

những bài nói

“A Bishop

against his

flock” (V

Giám Mục

chống lại đàn

chiên) hay bài
“Bishop Du
Maine should
communicate,
not
excommunicat
e” (Đ c Giám

Mà c Du Maine
nên đi thi
không nên ra
về tuy t
thông) . . . Hai
bài này tiêu
biểu cho nhi

bài khác đã
phân tách khá
rõ cụ thể tranh
đấu của giáo
dân. Chắc
Cha Hà cũng
không xem

họ c đ c v
các đài truyền
hình ABC,
NBC, CBS
trong đó p
Giáng Sinh khi
họ loan tin và

bình luận về
buổi lễ cầu
nguyện xin
hoà giải các
giáo dân San
Jose. Ban tổ
chức có mời

Đ c Giám

M c nh ng

Ngài đã t

ch i không

đ n d . C ba

đài TV này

đ u có nh ng

lời nói hàng ngày
nguy hiểm vì
cả giáo dân.
Ví dụ, phóng
viên đài CBS
đã bình luận :
“ Trong khi đời

sống tâm linh

chưa ngừng

Công Giáo

Hoa Kỳ gặp

những khó

khắc và đang

đi xuống, thì

có một nhóm
người thi u s ,
người t n n
VN v i trên
7000 người
Công Giáo t i
San Jose đã

xin thành lập
một Giáo X
Th Nhân đ
phát huy đ
sống đ o đ c
mà không
hi u t i sao

Đ c Giám

M c Du Maine

l i làm l tr c

nguy n v ng

c a h ” (Vi t

Nam nh t báo

trích đăng

trong số ra

ngày

27-12-1986).

Trên đây ch

là m t vài ví

d đi n hình

v d lu n c a

ng i M đ i
v i cu c đ u
tranh c a giáo
dân San Jose.
Ta th y nó
ng c l i v i
nh n xét mà

Cha Hà đäa
ra.

Còn vä phía
Cäng Đäng

VN t n n

San Jose thì

sao? Phải

công nhân là

lúc đ u h r t

dè d t và th n

tr ng nh Cha

Hà đã nói.

Những rì i h

b t đ u theo

dối n i v và

nh t là sau

d p L Giáng

Sinh và H i

Chỗ Tở t, h
đã tở ra có
cảm tình với
cuộc tranh
đấu của giáo
dân vì h
nhân ra đâu là

s th t. Chính

Đ c Giám

M c cũng b t

đ u thay đ i,

không quá c

ch p nh

tr c. Viên

ch c c a Toà
Giám M c,
g n đây m i
tuyên b là
“Đ c Giám
M c s cho
Giáo X Th

Nhân khi giáo
dân h i đ
nh ng đi u
ki n v tài
chánh và t
ch c” (San
Jose Mercury

News,
25-1-87). V y
xin Cha Hà
hãy đ a m t
nhìn v h ng
này n a đ có
đ c cái nhìn

khách quan.

B. Sau khi có
những
xét thi

khách quan v
ph n ng c a
phía ng i M
và C ng
Đ ng VN t
n n San
Jose, Cha Hà

còn nói thêm
là Cha “xin
phép đ c
khách quan
tr ng đ n m t
s s ki n xác
th c mà vì

không n m
v ng, nh ng
ng i trong
cu c đã nhìn
sai v n đ ”.

Tôi xin đ
th a l i v i
Cha Hà: giáo
dân VN trong
cu c đã n m
v ng nh ng
s ki n này t

lâu rồi. Nhưng
không năm
vẫn sống kiên
vẫn giáo dân
San Jose là
Cha Hà. Sau
đây tôi xin

trình bày v
t
ng đi m mà
Cha Hà đã
đ a ra.

1. Cha Hà
viết, “Mọi cơ
sở viết chết do
giáo dân
quyên góp và
tôi mãi đứu
thuộc ch

quy n qu n
tr và x d ng
c a Giáo Hội
qua Giáo
quy n đ a
ph n s t i
mà Đ c Giám

M c là đ i
đi n chính
th c”.

- Tôi xin tr

lời: Giáo dân
đều hiểu như
Cha Hà nói và
hành động
theo sự hiểu
biết đó. Giáo
dân dùng

Trung Tâm H
Đ o đ h p
nhau c u
nguy n, th
ph ng Chúa.
Giáo dân m i
Đ c Giám

M c, các Cha,
h t m i ng i
đ n h p cùng
giáo dân trong
vi c th
ph i ng.
Nh ng Đ c

Giám Mục
chúng nh
đã không đ
d mà còn
c m các Cha,
các tu sĩ đ
n a . . . Đi u

mà Cha Hà
muốn nói
nhưng lại
không nói ra,
có lẽ là vì
vì cha
Đúng không b

ngăn c n

không v

nh n nhi m

s H Đ o

đ c. Đây là

m t v n đ

dài dòng c n

ph
i đ
i tho
i
cho ra l
ph
i,
trái. Nó không
liên quan gì
đ
n ch
quy
n c
a c
s
H
Đ
o.

2. Cha Hà

viết, “Một

trong những

đặc tính tông

truyền của

Giáo Hội là

tinh thần vâng

ph c . . .”

- Tôi xin tr
i: So sánh
v i giáo dân

các n c, nh t

là các n c

Tây Ph ng

k c n c

M này, giáo

dân Việt Nam

vâng ph c

giáo quy n

h n ai h t. S

ch ng đ i này

x y ra ch vì

Đ c Giám

M c đã không

mu n dùng

lòng th
và l ph i đ
c u xét
nguy n v ng
c a giáo dân.
Ng c l i,
Ngài dùng

quy n l c đ
ép bu c giáo
dân ph i ch p
nh n m t
quy t đ nh
th t nhân tâm,
là ph i ch p

nhân Cha

Dạy chúng làm

chức chiến. Một

lời nói a lời

chuyện Cha

Dạy chúng, một

Linh Mục mà

già a Ngài và
giáo dân có s
xung kh c t
m y năm qua.
Làm sao Đ c
Giám M c l i
có th b

nhĩ m m t

Linh M c

tr c kia đã

ch ng nguy n

v ng c a H

Đ o bây gi

l i v làm Ch

Chiên c a H
Đ o. Th t là
trái ng c v i
l ng tri, v i l
i làm vi c
c a Giáo H i,
không ích l i

cho s s ng

Đ o c a giáo

dân. Vì th

giáo dân ph i

dâng th nh

nguy n đ xin

Đ c Giám

M c c u xét
l i, nh ng Đ c
Giám M c
không c u xét,
c ép bu c
giáo dân ph i
tuân l nh.

Cách làm việc
đồng nghiệp của tôi
vẫn rất tinh thần
của Giáo Hội,
của Công
Đền Vatican.

Nhân th
xin đ
nh
tr
liên quan đ
s
quy n l c và

đ c vâng l i.

a. V Galillée.

Năm 1633

Đ c Giáo

Hoàng Urbano
VIII đã nghe
theo các v
c n th n ghen
t n g, ích k ,
xúi b y, nên
Ng i đã dùng

quy n l c c a
Giáo Tri u lên
án Galillée,
b t ông t
nh n là sai
qu y. Tr c
uy quy n c a

Giáo Tri u,
tuy Galillée
bi t mình là
ph i mà v n
ph i vâng
ph c. Vì v y
mà bây gi

Giáo Hội phải
chịu tiếng xấu
vẫn vậy này, thế
giới chế cái gì.
Đó là một vật
nhưng không thay
rất là đáng tiếc trong

Giáo Sĩ . Ta
thờ đờ t câu
hỏi: nư u ngày
nay có thờ làm
lữ i đờ c lữ ch
sữ thì có ngữ i
Công Giáo

nào mu n Đ c
Giáo Hoàng
dùng quy n
l c c a mình
nh th
không? Ch c
ch n là ta s

tìm mọi cách
để ngăn cản
Ngươi. Vì
Galilée không
thuộc về tín lý.
Có lẽ ý Chúa
nhằm mau

cho nó x y ra
đ nh c nh
cho B Trên
trong Giáo Hội
bi t là dù có
quy n th đ n
đâu đi n a thì

B Trên cũng
ph i dùng
quy n đó m t
cách khôn
ngoan, dè d t
và nh t là nên
l ng tai nghe

đ tránh có

nh ng quy t

đ nh sai l m

nh v

Galillée.

b. Đ c vàng
l i. N u các
Cha di c Vi t
Nam đã theo
đúng đ c
vàng l i nh
đã kh n h a

khi đ c th
phong, thì li u
có Linh M c
Vi t Nam nào
dám b t tuân
l nh c a Đ c
Giám M c

Việt Nam có a
mình trở n ra
n c ngo i
qu c, lánh
n n c ng s n
không? V
v n đ này, có

nhieu ý kiến
khác biệt
nhau. Tôi xin
miễn bàn.
Riêng tôi, tôi
chẳng dám nghĩ
là mọi người,

k c Linh

M c, khi hành

đ ng đ u có lý

do riêng c a

mình. Và tôi

quan ni m

r ng khi m t

việc đã xảy ra
không thay đổi
lời nói, thì ta
nên tìm cái
khía cạnh khác
quan của nó
đồng nghĩa bình

an v i mình và
v i nhau. Khía
c nh tôi mu n
nói đ n trong
tr ng h p
này là, n u t t
c các Linh

M c VN đ u
theo l nh Đ c
Giám M c,
không m t
Cha nào di c
sang m t
qu c gia th

ba thì ngày
nay giáo dân
di c□ đã không
có các Cha
VN d□ n d□ t
trong đ□ i s□ ng
tinh th□ n.

Số dĩ tôi nhớ c
lời hai trẻ ông
hỏi trên là
đó góp ý với
Cha Hà khi
Cha nhớ c lời
tình thẹn vâng

ph c trong Giáo Hội.

3. Cha Hà

vi t, “M i m u

toan xách

đ ng ch ng

giáo quy n

b ng ph ng

ti n th t c

nh ph bán,

b o hành, t

nó đã ph n l i
tinh th n Kitô.”

Tôi xin th a:
Ai là ng i có

m u toan đ
n y sinh ra v
tranh đ u
này? Theo
các văn ki n
đã đ c công
b , theo các

bình ch

và nhân

ch, thì Cha

Đ

ng i đã có

m u toan

ch ng l i Cha

T
nh và
nguy
n v
ng
c
a giáo dân.
Toà Giám
M
c đã t
c
hoá Thánh L
vì đã dùng

quy n l c c a
mình, cho
phép phe Cha
Đ ng tranh
giành nh
h ng trong
vi c ph c v

nhà th , gây

ra xô xát đ

Toà Giám

M c l y c

c m Thánh L

Vi t Nam, hy

v ng là giáo

dân số chán
n n và b
cu c tranh
đ u. Toà
Giám M c đã
b o hành
trong vi c

dùng c̣ nh sát
và chó trong
và ngoài nhà
tḥ ngăn c̣ n
giáo dân vào
Thánh đ̣ ̣ ng.
Giáo dân đã

ph
i ph
n
ng
đ
nói lên
nh
ng s
th
t
không đ
p
này c
a Cha
Đ
ng và Toà
Giám M
c.

Nói lên sự thật
mà sao lại có
thể gọi là ph
báng? Vậy,
theo các sự
việc đã xảy ra,
ai là người đã

ph n l i tinh

th n Kitô?

4. Cha Hà

vi t, “L ch s

Giáo Hội đã
chúng mình
rừng tất cả
những hiện
tượng lý giáo,
chính bản tính
cách tông

truy n c a
ngai Thánh
Phêrô đ u
kh i ngu n t
thái đ t kiêu,
thi u tinh th n
vâng ph c.”

- Tôi xin th a:
v tranh đ u
cho hai th nh
nguy n chính
đáng c a giáo
dân kh i
ngu n ly khai

Chào nào?

Chào ng i

Giáo H i

chào nào? Giáo

dân s n sàng

đón nh n m i

ý ki n, m i s

ch giáo đng

đ n và xây

đ ng c a m i

ng i, m i

đ ng b c.

Nh ng xin

đ ng ai ngu

bi n v s

tranh đ u c a

giáo dân vì

làm th là gây

chia r , gây

hi u l m và là

thi u trách

nhiệm. Cha
Hà còn ám
chỉ là giáo
dân có thái độ
tự kiêu. Cha
Hà còn sai
hơn nữa. Giáo

dân ch là con
cái trong gia
đình Giáo Hội.
Giáo dân
không quan
niêm đ c,
thua v i B

Trên là cha
mẹ. Con cái
không dám tỏ
kiêu vênh i cha
mẹ. Trong mẹ i
hoàn cớ nh,
con cái vênh n là

con cái và cha
mẹ vẫn là cha
mẹ. Đi u khó
khăn ở đây là
Bên Trên, là
cha mẹ,
không muộn

nhìn nhàn n s
sai l m c a
mình vì t ái,
t kiêu, nên c
m t m c b t
con cái ph i
theo ý riêng

cả a mình. Cho
dù con cái có
nói phôi, cha
mẹ cũng
không muốn
nghe theo vì
quá tội á.

5. Cha Hà

viết, “Sông công

khai lên tiếng

của Sông Thôn

Toà Thánh tôi

Hoa Kỳ mỗi

đây để tái xác

nh n s tín

nhi m c a

Vatican v t

cách và vi c

làm c a Đ c

Cha Du

Maine, Giám

M c giáo
ph n San
Jose, h n ph i
mang m t ý
nghĩa đ c bi t
trong lúc này.”

- Tôi xin thưa:
Chức là Cha
Hàmưn nói
vức thừc
Đức Khâm Sĩ
Toà Thánh gọi
cho ông chức

t ch Ban

Ch p Hành

H Đ o. Tr n

Công Thi n

đ ngày

24-9-86, trong

đó Đ c Khâm

Số cảm ơn
ông Thiệu n đã
trình cho Ngài
biết về số vị c
xây ra ở San
Jose. Ngài
viết, “Bishop

Du Maine
enjoys the
esteem of this
office and the
Holy See.”

Báo Dân

Chúa số 120

d ch câu đó
nh sau: Đ c
Giám M c Du
Maine đ c s
ng c ng m
c a vẫ
phòng tôi và

cà a Toà
Thánh.”Tôi
sao Cha Hà
Tôi hiểu câu đó
nhờ Cha đã
viết ở trên?
Ngồi ng m

hay quý trọng
mọi người
không như
thật có nghĩa
là đúng ý vị
tất cả mọi việc
người người đều làm.

Tuy vậy, mục
đích chính của
thứ đó là
khuyến Ông
Thiền và giáo
dân “cùng tác
với Đấng Giám

M c Du Maine
đ đ t t i s
hoà gi i h u
đem l i s
đoàn k t . . . ”
(Dân Chúa s
120, trang 13).

Cha Hà có
biết rằng đã
nhỉu u l n hai
Ông Thi n,
Bà xin đ c
y t ki n Đ c
Giám M c,

những Đ c

Giám M c

không cho

phép? Hai ông

những c Cha

Thi p, Đ i

di n Đ c

Khâm S , dàn

x p đ xin

đ c g p Đ c

Giám M c

nh ng cũng

không đ c

g p. D p

Giáng Sinh,
dịp Tết, giáo
dân đông đảo
hợp mặt mọi
Đức Giám
Mục đến
xin hoà giải

những Đ
Giám M
không đ
và
cũng không
cho m
t Cha
hay tu sĩ nào
đ
i quy
n

Ngài đ n. Nh
v y thì làm
sao hoà gi i
đ c. Giáo
dân mu n hoà
gi i nh ng vô
ph c ng. N u

không có đ i
tho i, làm sao
hoà gi i? Các
c quan
truy n thông
đã phê bình
thái đ c

ch p n y c a

Đ c Giám

M c. Tôi s là

các Cha, các

giáo dân xa

không biết rõ

s th t v các

s vi c n n c
nghĩ x u v
giáo dân San
Jose. Th t là
m t đi u b t
công cho giáo
dân San Jose.

Xin quý v
hãy suy nghĩ
i.

Nh ng đi m
Cha Hà nêu ra
trên đây
ch ng t Cha

ch nhìn m t

chi u và hi u

bi t r t ít v

n i v . Cha

ch nghe

ho c đ c

nh ng tin t c

do phe Cha

D ng cung

c p. Nh v y

thì làm sao

bi t đ c s

th t, làm sao

n m v ng

đ c các s

ki n đ có

đ c m t s

nh n xét đúng

đ n. Đ a v

Giám Đ c c a

Cha còn đòi

h i Cha ph i
có m t thái đ
vô t . B ng
không giáo
dân s coi
th ng nh ng
l i c a Cha.

C. Một số kiến
liên quan đến
vấn đề tranh đấu
này mà tôi
chỉc là Cha
Hà nam vùng
đồng c, đó là

việc giáo dân
chúng đi Cha
Đ...ng. Nó
kéo dài ròng
rã 6 tháng rưỡi.
Nó sôi sục và
quyết liệt như

th nào, ch c

Cha Hà cũng

bi t r i. V y

Cha Hà có l i

khuyến gì cho

Cha D o ng

không? Trong

bài “Tiêng nói

cả lững

tâm” cả t

Hiệp Thông,

tuy nhiên tôi

không thấy có

chỉ nào Cha

Hà đ c p đ n
Cha Đ đ ng.
N u Cha Hà
quên, thì Cha
v n còn thì gi
đ ng l i v i
Cha Đ đ ng.

Mu n còn h n
không.

K T LU N

Đ c bài

“Tiêng nói c a
lững tâm” tôi
c m th y r t
bu n vì nghĩ
r ng chính
các Cha mà

còn có những
những đố nh sai
l m v giáo
dân San
Jose thì làm
sao các giáo
dân d i

quy n c a các
Cha bi t đ c
s th t. Giáo
dân San
Jose không
ph i là ai xa
l . H là bà

con, thân

thu c, b n bè

c a quý v

đ ng h ng

kh p n i. Quý

v đ u quen

bi t h b ng

liên hệ này

hay liên hệ

khác. Hệ

không phải là

ngữ pháp như

quý vị đã có

thể bản tuyên

truy n xuyên
t c v h . Và
tôi tin là m t
khi quý v
hi u rõ công
vi c h làm,
quý v s

mở ng và s
không h th n
v h .

Tr v M C

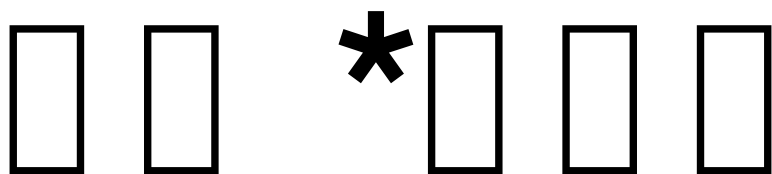
L C

Tiêng Lồng Tâm (Phần 2)

Tác Giả: Đ Văn Hi n

Thứ Năm, 03 Tháng 12 Năm 2009 23:45 - Last Updated Chúa Nhật, 03

Tháng 1 Năm 2010 11:49

Phần 3
